

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh požehnáva.“
JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 48.

Saturday December 17, 1988 (Sobota 17.12.1988)

DEMONSTRACE V OLOMOUCI

Augustin Navrátil, autor petice čs. katolíků o plnější náboženskou svobodu, byl odsouzen k léčbě na psychiatrické klinice. Rozhodl o tom Krajský soud v Kroměříži. Navrátil se proti rozsudku odvolal na základě posudku dvou švýcarských lékařů, kteří ho vyšetřili den před přelícením; podle nich Navrátil neprojevuje žádné příznaky choromyslnosti a proces nazvali fraškou. Proti Navrátilovu nucenému pobytu na psychiatrické klinice protestovali pražský arcibiskup Tomášek, mluvčí Charty a další křesťané z Československa i z ciziny. Švýcarští lékaři byli přelíceni přítomni, ale nebylo jim dovoleno klást soudním znalcům otázky.

UPOZORNĚNÍ PRO VŠECHNY ZÁJEMCE O LETOŠNÍ ČESKOU VÁNOČNÍ „PŮLNOČNÍ“

Letos připadá tradiční Štědrý večer zrovna na sobotu 24. prosince. Naše krajanská „půlnoční“ mše sv. se zpěvem vánočních koled a „pastýřského chóru“ bude v našem misijním kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru - (2414 S. 61st. Ave.) v 9:00 hod. večer. Podobně tomu bude pak za týden 31. prosince na Silvestra. Proto upřímně zveme všechny zájemce o naše národní křesťanské tradice, aby se těchto vánočních a novoročních bohoslužeb zúčastnili v co největším počtu.

Nezůstanme letos za událostmi doma, kde se mladé generace nebojácně hlásí ke Kristu!

O Vaši účast Vás prosí a žádá

Váš český misionář
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

Prohlášení českých a slovenských katolíků k 70. výročí vzniku Československé republiky

V roce 70. výročí vzniku samostatného státu Čechů a Slováků se ohlížíme zpět do minulosti a uvažujeme o přítomnosti a budoucnosti. Jsme vděční Bohu za to, že jsme roku 1918 mohli společně vstoupit do rodiny suverénních států. Naši vděčnou vzpomínku si také zaslouží všichni, kteří se o to přičinili, zejména T.G. Masaryk a M.R. Štefánik.

Od úsvitu dějin jde církev s našimi národy. Stála u kolébky naší kultury v našem prvním společném státě, Velké Moravě. Provází nás už více než jedenáct století v dobrých i zlých dobách. Křesťanská víra byla a je u nás oporou a inspirací pro miliony obyvatel. Po krátkém soužití ve Velkomoravské říši, kde začala růst naše víra a kultura díky sv. Cyrilu a Metoději, jsme byli na tisíc let odloučení cizí mocí. Vědomí rodové a duchovní blízkosti však nezaniklo. České a slovenské katolíky spojovala od počátku upřímná mariánská úcta, idea a úcta cyrilometodějská, na Slovensku se rozšířila úcta k českým světcům sv. Vojtěchu a později sv. Janu Nepomuckému. Nositeli národního obrození byli v obou národech na předních místech katolictví duchovní. V době boje slovenského národa o existenci proti násilné maďarizaci se postavili Češi na obranu práv Slováků a prokazovali jim sympatie a pomoc. Dokument o vstupu Slovenska do nové republiky, Martinskou deklaraci, podepsalo 30. října 1918 několik katolických kněží, v čele s Andrejem Hlinkou, který byl až do své smrti zastáncem celistvosti Československé republiky.

Slovenští katolíci jsou vděční bratřím Čechům za všetrannou pomoc, kterou jejich národu prokázali zejména v prvních letech společného státu. Z české strany je však třeba s politováním uznat, že příznivé předpoklady společného života byly těžce narušeny necitlivostí tehdejší české politiky vůči národnímu a náboženskému citění slovenského lidu. Protikatolickým útokům byli však stejně vystaveni i čeští katolíci v prvních letech republiky. Přesto však se katolíci v dalších letech ukázali být státotvornou, tj. stabilizující a jednotící silou ve společnosti a státě. Nadějným výrazem této skutečnosti se stal mohutný katolický sjezd v Praze, který v roce 1935 tváří v tvář rostoucí hrozbě nacismu shromáždil katolíky všech šesti národností svorně kolem oltáře na Strahovském stadiónu.

V předvečer druhé světové války způsobily brutální vnější tlaky rozpad republiky. Slovenští signatáři uznávají a chápou, že postup tehdejší slovenské reprezentace vyvolal na české straně zklamání a hořkost. V úctě před pravdou přenechávají tuto otázku historikům k svobodnému a důkladnému prozkoumání.

Za totalitních režimů čtyřicátých a padesátých let přinesli katolíci spolu s jinými občany velké oběti. Toto utrpení významně přispělo jednak k růstu mravní autority církve u nás, jednak ke sblížení katolíků s lidmi jiných předsvědčení, kterým neméně záleží na rozkvětu obou národů a demokratickém charakteru společného státu.

Minulou neděli 11. prosince 88. stovky mladých věřících s kříží v ruce protestovalo v Olomouci proti nezákonnému uvěznění Augustina Navrátila v psychiatrickém ústavu pro blázný. Obyčejný zemědělec a železničář Augustin Navrátil je autorem žádosti o náboženskou svobodu a respekt lidských práv, kterou podepsalo přes půl milionu čs. občanů různých náboženských vyznání.

Je to dědictví, které nás zavazuje i do budoucnosti. Hlásíme se k demokratickým hodnotám, na nichž byla vybudována první republika, jakkoli si tuto republiku neidealizujeme. Z toho hlediska oceňujeme i osobnost T.G. Masaryka, jeho demokratismus a humanismus, plynoucí z jeho opravdové náboženskosti, jak to vyjádřil výrokem: „Ježíš - ne Caesar!“, který je nám blízký. V souladu s katolickým sociálním učením, jak je vyjadřuje zejména nám velmi drahý papež Jan Pavel II., se jednoznačně hlásíme k principu demokratické plurality v politickém, kulturním a společenském životě. K základním principům katolického sociálního učení patří důraz na jedinečnou hodnotu a důstojnost lidské osoby a z toho plynoucí obhajoba lidských práv. Jsme hluboce přesvědčeni, že hodnota člověka je dána nikoli jeho společenskou prospěšností či pracovní zdatností, jeho sociální, třídní či rasovou příslušností, nýbrž tím, že je stvořen a vykoupen Bohem. Zdrojem důstojnosti a práv člověka je Bůh, nikoli např. společnost či stát. Stát je povinen lidská práva respektovat.

Mezi všemi lidskými právy je nám zvláště drahá svoboda svědomí. Ve shodě s koncilovým prohlášením o náboženské svobodě a s mnoha projevy současného papeže nepožadujeme svobodu vyznání a přesvědčení pouze pro sebe, nýbrž pro všechny. Křesťanství nás zavazuje k úctě a spolupráci mezi lidmi různých národů, ras a předsvědčení. Víra nás vede i k lásce k vlasti,

(Pokračování na str. 5)

Sloupek informací

o závažném
a v budoucnu jistě historickém projevu
novoapečeného presidenta SSSR
soudruha Michaila Gorbačova
před Valným shromážděním OSN
ve středu 7. prosince 1988
v budově Organizace spojených národů
v New Yorku.

M. Gorbačov při své řeči v OSN.

Zříceniny domů v arménském městě Leninaken.

„Kostky jsou vrženy.“ - Rozhodl je pro Západ stále ještě záhadný sovětský marxista M. Gorbačov. Budou s ním západní demokracie schopny hrát jeho hazardní hru?

New York. - Dne 7. prosince sovětský vládce Michael Gorbačov přednesl před Valným shromážděním OSN svou jednohodinovou řeč, která hluboce zapůsobila nejen na jeho bezprostřední posluchače v síni Spojených národů, nýbrž také podle prohlášení pozorovatelů způsobila „sensaci“ v celém světě. Prý vzbudil dojem, že je opravdu upřímný a že může dozrát na státníka světové úrovně, a že se stává dokonale uhlazeným diplomatem. Ve své řeči pronesl řadu návrhů v rámci své všeobecné výzvy ke „zbudování nových mezinárodních vztahů“. US novináři se předhánějí v epitetech jeho vlastností a tvrdí, že se prý ukázal být „politickým geniem“, který měl pro každého něco k nabídnutí. V jeho řeči

byla vyslovena celá řada vznesených úmyslů, návrhů, idejí a slibů. Zde uvádíme alespoň některé z nich.

□ Ačkoliv SSSR Organizaci spojených národů od jejího založení v San Francisku stále zneužíval - svou lžipropagandou, svými 3 hlasy - za Rusko, Ukrajinu a Bielorús - svým neustálým „niet“ ke všem rozumným rozhodnutím „Rady bezpečnosti“ a svým zneužitím mezinárodního fóra OSN k rámusivým požadavkům o dekolonizaci Asie a Afriky, aby tak odvrátil pozornost světa od svého nesvobodného koloniálního imperia.

V mezinárodních vztazích bude musit spolupráce nahradit konfrontaci; bude nutno opustit užití síly k urovnání rozporů. Doslovně o tom řekl: „Je zřejmé, že užití síly nebo vyrožování už nemůže a nesmí být nástrojem zahraniční politiky.“

Toto se týká především nukleárních zbraní.“ Ve světě bude nutno zajistit více jednoty; přitom však bude nutno respektovat „svobodu výběru“ a různost politických systémů. Bude to tedy „jednota v rozmanitosti“. Jednotlivé země ve světě už nebudou moci žít v izolaci; Sovětský svaz se o to pokoušel dlouhá léta a poznal, že se mýlil. Sovětské zákony budou zreformovány v příštích dvou letech tak, aby byla respektována lidská práva všech občanů. Zákony bude zajištěna svoboda svědomí, svoboda projevu, svoboda sdružování a jiné lidské svobody. Budou zmírněny zákony o trestu smrti a zábrany proti vystěhování. Spojené národy by najednou měly zastávat větší roli ve světových záležitostech, i když to byl právě SSSR, který je od jejich vzniku torpedoval. Obě supervelmoci nebudou nadále moci diktovat osud jiných národů: aktivnější roli by měly ve světě zastávat také jiné velké mocnosti jako jsou Čína, Indie, Japonsko a Brazílie. SSSR připravuje plány pro přeměnu své „ekonomie zbrojení“ v „ekonomii odzbrojení“; některé vojenské továrny budou předány k civilnímu užití a hlavní úsilí bude věnováno produkci spotřebních statků. Ve věci obrovského zahraničního dluhu rozvojových zemí Třetího světa, Gorbačov požadoval různé úlevy pro jeho splácení, aby tyto země mohly své zdroje více věnovat jejich zahraničnímu dluhu až na 100 let, což mnozí považují za nerealistické. A aby se jim zalíbil a zajistil si jejich sympatie v budoucnu navrhoval dokonce částečné prominutí jejich dluhu. Pak kritizoval USA, že odmítly vízum Yasseru Arafatovi, který chtěl promluvit před Valným shromážděním OSN. Pro Afghanistan požadoval příměří, které by začalo už 1. ledna 1989, skončení poskytování zbraní oběma stranám, posláni do Kabulu mírové armády OSN a svolání

mezinárodní konference pro demilitarizaci celého Afghanistanu. US vláda však ihned tento návrh zamítla, protože prý loutková vláda v Kábulu nemá žádné právo na vedení země. Nabídl, že SSSR předá Spojeným národům ke studiu vesmíru svou radarovou základnu v Krasnojarsku na Sibiři, kterou USA považují za porušení smlouvy o omezení strategických zbraní a proto žádají aby ji SSSR rozmontoval. A aby ukázal, že to se svými návrhy myslí vážně, rozhodl se jednostranně snížit počet sovětských divizí o 10 procent. V příštích dvou letech počet sovětských vojáků ve zbraní bude snížen o 500,000 mužů, z evropské části SSSR a ze „spřátelených zemí“ bude ztaženo 10,000 tanků, 8,500 dělostřeleckých systémů a 800 bojových letadel. Ve třech spojeneckých zemích, to je ve Východním Německu, Československu a v Maďarsku, bude stav tamních sovětských armád snížen o 50,000 mužů a 5,000 tanků; celkem bude odtud ztaženo 6 tankových divizí. Útočné vojenské útvary budou odtud odvolány i s jejich zbraněmi a vojenské jednotky, které tam zatím ještě zůstanou, budou zreorganizovány tak, že budou čistě obranné povahy. Rovněž prý budou v příštích dvou letech značně sníženy vojenské síly v asijské části SSSR na hranicích Rudé Číny. SSSR si podrží pouze tak velkou vojenskou sílu, která postačí pro jeho národní obranu. SSSR bude dále usilovat o uzavření smlouvy, kterou strategické ofensivní zbraně budou sníženy o 50 %, bude naléhat na svolání mezinárodní konvence pro zákaz užívání chemických zbraní a rovněž chce vyjednat o snížení konvencionálních zbraní v Evropě. Státní tajemník Shultz uvítal tento návrh, avšak řekl, že i s tímto jednostranným snížením stavu sovětské vojenské síly, si SSSR podržuje nad Západem voj-

enskou přesilu. Zatímco SSSR má ve zbraní 5.2 milionu vojáků, USA jich mají ve zbraní pouze 2.1 milionu. Vojenští odborníci poznamenali, že mnohé věci v Gorbačově návrhu nejsou jasné, že udaná čísla se těžko shodují s tím, co se o sovětské armádě ví odjinud. Také je možno říci, že ztažením 50,000 sovětských vojáků ze tří zemí východní Evropy není žádným velkým ústupkem, jak by se zprvu zdálo: v Československu je totiž 145,000 sovětských vojáků, ve Východním Německu 120,000 a v Maďarsku 80,000 - v Polsku 230,000 a v Bulharsku 180,000.

Ke konci Gorbačov ještě řekl: „A nakonec, protože jsem zde na americké půdě, a i z jiných důvodů, se nyní musím ještě obrátit na záležitost našich vztahů s touto velikou zemí.“ Uznal a ocenil příspěvky presidenta Reagana ke zlepšení těchto vztahů a vyslovil naději, že za presidentství Bushe bude tento „dialog“ mezi USA a SSSR pokračovat. Mezinárodní veřejnost pochválil slovy: „Nebylo by však správné, abychom pozitivní změny v mezinárodní situaci přičítali výlučně zásluhám USA a SSSR. My v Moskvě jsme spokojeni s tím, že stále větší počet státníků, politických stran a veřejných osobností je ochotno nést na svých bedrech břemeno všeobecné zodpovědnosti.“ Na konci své řeči byl Gorbačov odměněn bouřlivým potleskem.

□ Soudruh Gorbačov je každopádně vzdělaným synem jiné generace bolševiků, vidí svět jinak, než jeho předchůdci, ale dokud zůstává pravověrným marxistou, je Západu nebezpečnější než všichni jeho předchůdci.

- Političtí pozorovatelé uznali, že Gorbačov si svou řečí získal sympatie OSN, protože uznal její zásluhy ve světě a požadoval zvýšení její role v řešení mezinárodních problémů.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEBRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, Il. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

December 17, 1988 — Vol. XIII. No. 48.

Ledabyle postavené stavby se v Leninakenu zřítily jako baráčky z karet a členové Rudé armády jen dohlížejí na to, jak ti druzí pracují...

glasnosti a perestrojky řekl, že každý, kdo by se domníval, že jeho reformami má být komunismus nahrazen, utíkal by od reality. I ta jeho glasnost zůstává stále stejná; velkolepá slova, do očí bijící gesta, kosmetické úpravy, snaha o zlepšení sovětské špatné pověsti ve světě k získání západního kapitálu a technické pomoci, avšak komunismus tu zůstává, i se svými cíli. Žádné větší skutky pro změnu komunismu - mimo Mad'arsko - prozatím nikde vidět nejsou. Doufejme jen, že velké řečnění a okázalá gesta nepomohou Sovětům získat další „užitečné idioty“.

Možná, že k té změně smýšlení přispěje i ta současná tragedie v Arménii, která vládčům v Kremlu určitě připomene, že je nakonec marné všechno plánování.

Mezitím v sovětské Arménii došlo ke katastrofálnímu zemětřesení. Gorbačov proto musil zkrátit o den svůj pobyt v USA a odložit na pozdější dobu plánovanou návštěvu Kuby a Londýna. V sovětské Arménii je úplná spoušť. Síla zemětřesení sice byla pouze 6.9 stupně na Richterově stupnici, avšak škody jsou obrovské. Podle předběžných odhadů by mohlo být až 60,000 mrtvých, možná i více. Tři města byla z velké části zničena; Spitak o 16,000 obyvatelích, Kirovakan 170,000 a Leninakan s 200,000 obyvateli. Město Spitak prý bylo celé srovnáno se zemí. Statistice lidí jsou bez přístřeší. Masivní záchranné a pomocné akce jsou v plném proudu; i mnohé cizí země, včetně Spojených států, poslaly své odborníky a svou hmotnou pomoc. Toto zemětřesení bylo způsobeno náhlým „třením“ Eurasijského plátu zemské kůry na severu o Arabský plát na

jihu.“ Kdysi srážkou těchto tektonických plátů vzniklo Kavkazské pohoří. Podle mínění US znalců nezvykle velký počet mrtvých při tomto zemětřesení byl zaviněn tamním zastaralým způsobem stavby obytných domů, který nebyl vůbec přizpůsoben požadavkům kraje, postiženého častým zemětřesením. V Kalifornii se stává tak, aby v případě zemětřesení počet obětí byl minimální; kdyby prý tam došlo k zemětřesení téže síly, asi by tam nezahynulo více než tisíc lidí. - Posledně došlo v SSSR k velkému zemětřesení dne 5. října 1948 u města Aschabad v Turkménii v Sovětské střední Asii; tehdy zahynulo asi 110,000 lidí. - Hlavní rozbor důvodů zemětřesení v Arménii podal světovým sdělovacím prostředkům náš krajan - exulant Ota Kulhánek, který je dnes ředitelem seismografického ústavu ve Švédsku.

SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA

Moravská kulturní společnost pořádá novoroční zábavu 31. PROSINCE 1988

v sále Sokola Berwynu - (6445 West 27th Place, Berwyn, IL.)

Začátek v 8 hod. večer. O jídlo bude velmi dobře postaráno bufetem, kde si každý přijde na své. Různá jídla, podle chuti výborně připravená, budou vydávána od 9 hod. O podávání nápojů všeho druhu bude také dobře postaráno.

Známa hudba Jiřího Pichy bude z vesela vyhrávat k tanci i poslechu a vytvoří pravou dovádívou silvestrovskou náladu. Příslušníci mladších i starších generací zapomenou na všechny trampoty minulého roku a s veselou myslí a dobrou náladou vkročíme do roku nového.

MKS je známá pro svou výbornou přípravu všech svých zábav; proto přijďte všichni poveseřit se s námi!

Dar \$35.00 za osobu včetně jídla, hudby a 4 hodin otevřeného bezplatného baru.

Rezervace musí být udělána předem! O rezervaci volejte Vaška Příkazského ☎ 442-0618 po 5. hod. večer.

Vítáme vás všechny předem a těšíme se na shledanou s vámi!

Výbor MKS

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Cicero, IL. - 2414 S. 61st. Ave.

Také si získal přízeň arabských zemí kvůli své zmínce o Yasseru Arafatovi, dále zemí Třetího světa, pro které požadoval štedrost pokročilých zemí, a čtyř velkých zemí, jichž činnou roli ve světových záležitostech chtěl zvýšit. Západoevropské země byly potěšeny slibem o snížení sovětských agresivních vojenských sil, avšak vyslovily přání, aby snížení sovětských sil bylo význačnější. Varšavská smlouva má například 51,500 tanků; musila by snížit jejich počet aspoň o 30,000, aby bylo dosaženo rovnováhy sil s NATO. Také má třikrát více děl a dvakrát více obrněných vozů. Proto západní země považují Gorbačovovy nabídky za pouhý začátek; domnívají se však, že Gorbačov to myslí se svými reformami vážně, a že nastává změna ve vztazích Východu se Západem.

Z hospodářských nutností dochází však v SSSR přece jen k určité změně myšlení.

Reakce amerických politických analytů, byla většinou příznivá. Domnívají se, že SSSR se opravdu umoudřil, chce obrátit list, skončit závodění ve zbrojení a soustředit své úsilí na zlepšení velmi špatného stavu své ekonomie. Éra studené války skončila. Protože prezident Reagan v roce 1980 rozhodl věnovat všechny US zdroje, které měl k dispozici, na zbudování silné americké armády, SSSR si uvědomil, že vojensky s kapitalistickými USA nemůže závodit. Ačkoliv SSSR věnoval obrovské zdroje a všechno své úsilí na budování své vojenské síly, zůstaly v ní osudné mezery. Symbolicky to ukázal nezkušený mladík ze Západního Německa, který mohl nerušeně přiletět na lehkém letadle z Finska a přistát

na Rudém náměstí v Moskvě. Proto se Gorbačov rozhodl k reformám, které chce důsledně provést; nic jiného mu nezbývalo. V každém případě jeho řeč prý byla „a stroke of political genius - tah politického genia“. Je „historickým předělem a revoluční změnou v zahraniční politice SSSR“.

Posice US vlády je vůči Gorbačovu projevů opatrná; nejdříve prý bude nutno tento projev důkladně prostudovat, a potom se také uvidí, zda Gorbačov své sliby uskuteční, zda se ukáže spolehlivým, a zda opravdu podnikne závazná rozhodnutí ke zlepšení lidských práv v SSSR. - Stalin sice kdysi řekl, že diplomacie, která nelže, je zbytečná, avšak u Gorbačova překvapuje, že vždycky přiznává, že jeho reformami nebude odstraněn komunismus; komunismus ve své podstatě tu zůstává nadále. I tentokrát řekl doslovně: „My neopouštíme své přesvědčení, svou filosofii, své tradice... Také však nemáme úmysl uzavřít se do svých hodnot...“ Když na začátku své vlády ohlašoval své reformy

599-4372 ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS) PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ
evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

Czechoslovak Radio Broadcast 795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“ nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové“

DLOUHÉ ČEKÁNÍ NA NOVÉ JARO V ČESKOSLOVENSKU

bude přibližný název celohodinového televizního programu na chicagské TV stanici WTTW (kanál č. 11), letošního 21. prosince v 9 hod. večer, o životě v současném Československu. Program je částí série dokumentárních svědectví ze všech zemí s komunistickými režimy za Železnou oponou.

MORAVIAN CULTURAL SOCIETY PRESENTS:

The place to be

NEW YEAR'S EVE

DECEMBER 31, 1988
SOKOL BERWYN HALL
6445 W. 27th PLACE
BERWYN, ILLINOIS

DOORS OPEN: 8PM 4 HOUR OPEN BAR
BUFFET STYLE DINNER: 9PM

PARTY FAVORS!
COMPLIMENTARY CHAMPAGNE!

MUSIC: GEORGE PICHY'S VESELÁ KAPELA
DONATION: \$35.00/PERSON ALL INCLUDED
RESERVATIONS: CALL 442-0618 AFTER 5PM

PĚKNĚ VÁS VÍTÁ NA SYLVESTRA MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

DOBA ADVENTNÍ

ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, z andělova zvěstování jame poznali, — že tvůj Syn se stal člověkem. — Prosimé tě: Vlej nám do duše svou milost, — abychom skrze jeho umučení a smrt dospěli k slávě vzkříšení. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA MICHEÁŠE (Mich 5, 2-5a)

Toto praví Hospodin: A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými městy, z tebe vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodilka porodí; potom zbytek jeho bratří se vrátí k izraelským synům. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodínova, svého Boha. Oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.

2. ČTENÍ Z LISTU ŽIDŮM (Žid 10, 5-10)

Bratři: Když Kristus přicházel na svět, řekl: "Oběti krvavé ani nekrvavé jsi nechtěl, ale dals mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svítku knihy."

Po prvních slovech: "oběti krvavé ani nekrvavé, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu" — a přece to všechno je předepsáno v Zákoně — hned dodává: "Tady jsem, abych plnil tvou vůli." To první ruší, aby zřídil to druhé. A touto 'vůli' jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 1, 39-45)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do jednoho judského města. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, radostí se pohnulo dítě v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala velikým hlasem:

"Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém lůně. A blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387 - 7000

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Jaroslav V. Polc:

Nad Turinským plátnem

13. října oznámil arcibiskup z Turina kardinál Ballestrero výsledek zkoumání tří útržků z tzv. Turinského plátna, do něhož podle zbožné tradice bylo zabaleno Kristovo tělo do hrobu. Podle shodného úsudku vědců z univerzit v Oxfordu, Curychu a Phoenixu (Arizona, USA), Plátno nepochází z doby Kristovy, ale až z let 1260-1390. Plátno však, dodal hned kard. Ballestrero, zůstává pro nás posvátným, posvěceným zbožnou úctou staletí a milionů věřících.

Výsledek zkoumání radioaktivním C14 činí aktuálním článek, který byl napsán už v první půli tohoto roku, s postojem vůči Plátnu pozitivním, a který staví řadu otázek, na které „syndonologie“, věda o Plátnu, stále bude muset dát odpověď. Nebylo tedy ještě řečeno poslední slovo a Plátno zůstane i nadále záhadou.

Posvátné plátno, chované v kapli při turinské katedrále, je jeden z nejtajemnějších posvátných předmětů světa.

Věří se totiž, že v něm bylo pohřbeno mrtvé tělo Ježíše Krista, a tedy na ně že se vztahují i zmínky evangelistů, když hovoří o jeho pohřbení.

Plátno bylo mnohokrát popsáno. Je dlouhé 4.36 m. široké 1.10 m, je zažloutlé, a nese na sobě dvojí otisky těla - zřepu i zezadu, potřísněné krví, která vytekla z ran v zápěstí rukou, na patách, na hlavě a z probodeného boku. Plátno také nese stopy spálenin, vyspravených novými kusy plátna.

Po staletí toto lněné plátno bylo předmětem úcty, která se zakládala na ústní tradici. Zaručené historické zprávy jdou do poloviny čtrnáctého

století, kdy plátno náleželo jedné z předních francouzských šlechtických rodin de Charny, a záhy se stalo předmětem ostrého sporu mezi rodinou a kanovníky kolegiální kapituly Panny Marie v Lirey, ležící v diecézi Troyes. V roce 1453 poslední dědička rodu, bezdětná Markéta de Charny, plátno darovala vévodovi savojskému, který je uložil ve zvláštní kapli, kterou dal postavit v Chambéry. V ní také vypukl požár v noci z 3. na 4. prosince 1532, který těžce plátno poškodil, když se začal roztékat žárem stříbrný relikviář. Tyto spáleniny, vyspravené sestrami klariskami v Chambéry za dva roky po požáru, padnou na první pohled do oka. Majitelé plátna je pak přenesli do Turína v roce 1578 při příležitosti pouti milánského biskupa svatého Karla Boromejského, který toužil plátno spatřit a uctít.

Od té doby plátno zůstalo v Turíně vyjma válečných let. Tak za Druhé světové války bylo z bezpečnostních důvodů chováno tajně v benediktinském klášteře Montevergine u Beneventa.

Teprve v posledních desetiletích se badatelé různých vědních oborů snažili odhalit tajemství, které v sobě Plátno dosud skrývá, v neposlední řadě najít chybějící články jeho minulosti, totiž co se s Plátnem dělo po Kristově zmrtvýchvstání až po rok 1390, z něhož pochází první zachovaný písemný doklad.

Francouzský lékař a znalec umění Vignon už v třicátých letech upozornil na pozoruhodnou podobnost mezi otiskem tváře na pohřebním plátně s nejstaršími dochovanými uměleckými znázorněními Kristovy tváře ve 4. a 5. století. Domnívá se, že v oné době došlo k náhlé změně při zob-

razování Krista: na místě mladého bezvousého Římana (jak je ho dosud možno vidět na stěnách římských katakomb a sarkofágů) stále častěji se objevuje tmavohnědá tvář muže středního věku s dlouhým vousem, s velkýma široce otevřenýma očima, tak, jak se vyskytuje na mozaikách v apsidách římských bazilik a jinde. Dr. Vignon pozorně srovnal tyto starobylé památky nevyjímaje ani byzantské ikony a dospěl tak k závěru, že na některých ikonách a zobrazeních je možno ve třinácti podrobnostech zjistit podobnost s tváří Turinského plátna, což vylučuje podobnost čistě náhodnou.

Po něm věnovali další badatelé této otázce pozornost. Tytéž rysy i zabarvení se totiž vyskytují na některých kopiích starobylého obrazu Kristova, podle tradice objeveného v roce 525 v anatolském městě Edesse a zazděného v městské hradbě. Tento obraz, zvaný Mandylion, o němž se věřilo, že nebyl zhotoven lidskou rukou, byl přenesen v roce 944 do Cařihradu a tam byl chován až do roku 1204, kdy město dobyli a vydrancovali západní křižáci.

Angličan Ian Wilson se snažil vyjasnit otázku původu Mandylionu pomocí starobylé legendy, z doby objevení obrazu. Legenda vypravuje, že Kristus poslal edesskému králi Abgarovi svou na plátně otištěnou tvář, která byla v době nebezpečí zazděna a v 6. století objevena. Wilson se domnívá, že obraz bylo vlastně dnešní Turinské plátno, ale tak složeno v relikviáři, že bylo vidět pouze tvář, ale že po přenesení do Cařihradu bylo vyňato z relikviáře a pak ukazováno lidu, jak o tom hovoří historické zprávy, jako pohřební plátno s otisky Kristova těla v pátek odpoledne.

Po zpusťování Cařihradu však se nevědělo, kam se plátno podělo po 150 let. Wilson se domnívá, že muselo být chováno v nějaké evropské instituci nebo klášteře. Domnívá se, že patrně se ho zmocnili křižáci, kteří se zúčastnili křížové výpravy v roce 1204, kdy mnoho systematicky ukradených ostatků svatých si křižáci přivezli do Evropy. Během známého procesu, který vedl k úplnému potlačení řádu byli templáři během soudního procesu obžalováni, že uctívali jakýsi idól jako Boha velice tajně a tento „idól“ že byl chován, ale nenalezen v jejich hlavním sídle v Paříži během prohlídky. Podobné obžaloby byly vzneseny proti templářům, žijícím i v jiných domech, kde se někdy hovoří o hlavě ryšavého

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda

• Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holies
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

bradatého kozla, který byl předmětem jejich adorace. Ianu Wilsonovi se skutečně podařilo najít ve zrušeném templářském klášteře v Anglii deskový obraz Krista z konce 13. století, který má charakteristiky Turinského plátna a má stejně jako její otisky rezavě hnědou barvu.

Mimoto upozornil i na podivuhodnou shodu: spolu s velmistrem řádu byl upálen s ním na hranici také francouzský provinciál, který se jmenoval Geoffrey de Charny, stejně jako hlava rodiny, o níž je známo, že u ní se objevilo přibližně za padesát let historické Turinské plátno.

Jiným zajímavým přínosem je objev, takřka senzační, profesora katolické university Loyola v Chiagu, jezuity Filase. Ten již v roce 1951 organizoval televizní programy o Turinském plátnu a používal k ním fotografie z roku 1931. Už tehdy objevil na pravém oku tváře malá písmena řecké abecedy. Teprve v roce 1979, když bylo možno vytvořit třírozměrnou zvětšeninu bylo možno jasně zjistit písmeno U, a uprostřed oka symbol hole. To přivedlo Filase na myšlenku, že na pravém oku spočívala mince. Skutečně se mu pak podařilo ji identifikovat: je to mince ražená Pilátem v Judsku v letech 26-29 po narození Kristově na příkaz císaře Tiberia, jehož jméno je na minci vyraženo. Z další analýzy písmen na minci však se zjistil ortografický omyl: místo řeckého kaisarou, je tam vyraženo caisarou, tedy latinské „c“ na místě řeckého k (kaisarou - císaře). Ale později se zjistilo, že v oné době byly raženy dva druhy téže mince: jedna hrubá s chybným nápisem, druhá bez chyby. Od obou dvou se zachovaly dodnes exempláře. Mimoto se zdá, že i na levém oku byla jiná mince, snad ta, která byla ražena v roce 29 na počest matky císaře Tibéria-Julie. Tedy obě mince pochází z téchže let. Podle těchto zjištění tedy bylo do plátna zabaleno tělo muže uřížovaného v letech 29-32, který nebyl Říman. Objev mincí byl plně potvrzen trojrozměrnými obrazy, pořízenými odborníky americké NASA.

Takový pokrok učinila věda od vzdáleného roku 1898, kdy na popud saleziána Noguiera de Malijai turinský advokát Secondo Pia pořídil první dosti neumělé fotografie Turinského plátna. Tehdy, když vyvolával fotografickou desku, zjistil na negativu pozitivní obraz těla. Už to samo potvrzovalo pravost otisků, poněvadž až do vynalezení fotografické techniky v první polovině 19. století se neznala existence fotografického

negativu, a tím méně někdo byl schopen jej napodobit.

Byl rozřešen také s konečnou platností i problém, že otisky těla byly „falzum“, totiž namalovány zručným umělcem. Negativy fotografie brzy upoutaly pozornost některých vědců a odborníků, kteří se snažili použitím pokročilé techniky analyzovat technická data, skrytá v plátnu. K tomu však zavadaly podnět až po roce 1931 nové dokonalé fotografie, tehdy pořízené fotografem Enriem. Nejprve byla řada na lékařích, kteří zjistili, že hřeby na rukou pronikly předloktím, nikoliv dlaní, jak se to vždy zobrazovalo, ba že nebylo možno, aby váha těla spočívala na probodené dlaní. Zjistili dále, že tím nijak nebyla narušena žádná žíla nebo tepna a že z rány v boku vytekla krev a voda, jak se to čte ve 4. evangelium. O desetiletí později pomocí fluorescence bylo možno zjistit, že jde skutečně o dvě rozdílné tekutiny.

Známý švýcarský kriminolog světové pověsti, protestant, dr. Max Frei učinil další senzační objev. V roce 1973 mu bylo povoleno lepicí páskou pokrýt na různých místech povrch plátna a tak zachytit různé mikroskopické částice hmoty, které se tam během staletí přichytily. Mezi nimi se mu podařilo identifikovat pel některých rostlin, které rostou v severní Itálii, ve Francii, ale také pel sedmi různých druhů, které se vyskytují výlučně v solí prosycené půdě u Mrtvého moře, dále rostliny z Palestiny a také stepní rostliny, které se vyskytují v Anatólii, kde leží Edessa (dnešní Urfa).

V roce 1973 bylo také z plátna vyňato několik vláken, která pak zkoumal odborník na textilie Belgičan Prof. G. Raes. Závěry, k nimž došel, ukázaly, že tkanivo má vlastnosti látek, užívaných hojně v Palestině pro pohřební plátna, a že mezi lněnými vlákny se vyskytují stopy bavlny, která se tehdy pěstovala výlučně v Egyptě, odkud se vyvážela na zpracování do okolních zemí, zatímco způsob tkaní odpovídá těm místům v době Kristově.

Jiný důležitý nález učinili v roce 1974 dva američtí vědci a profesori Akademie letectva Spojených států, kteří dali zpracovat data černo-bílého negativu elektronickým elaborátorem VP 8 Image Analyzer, který je schopen vytvořit z dvojrozměrné fotografie trojrozměrnou. Tak bylo možno získat i trojrozměrný plastický obraz těla Ukřižovaného - a tím se s konečnou platností dokázalo, že otisky těla nejsou namalované. Malba totiž troj-

rozměrný obraz nevytváří.

Dále, díky přístroji VP 8 bylo možno potvrdit domněnku prof. Filase o dvou mincích, položených na oči Ukřižovaného.

Všechny tyto nové objevy se zakládají na zkoumáních, učiněných během dvojího vystavení Plátna veřejnosti, totiž v roce 1973 a 1978 v Turíně. Zvláště při posledním veřejném vystavení mohli po jeho skončení odborníci z různých zemí s použitím nových technologických metod podrobit plátno poprvé řadě nových zkoumání. Některé výsledky byly už zveřejněny, jiné se dosud zpracovávají. Byla dokonce zjištěna i krevní skupina Ukřižovaného, která se podivně shoduje s krevní skupinou, zjištěnou odborníky u některých eucharistických zázraků středověkých, např. s krví zachovanou v Lancianu v Itálii.

Snad nejzajímavější zjištění, že negativní otisky těla nebyly způsobeny chemickým procesem, jak se dosud věřilo, nýbrž že jsou to velmi jemné spáleniny, jež není možno s prostředky, které dnes máme po ruce, napodobit. Někteří, vzhledem k jasnosti obrazu, se domnívají, že toto sežehnutí způsobil jakýsi bleskový výbuch silné a neznámé energie. Tak se vynořila hypotéza, že obraz těla se vytvořil v okamžiku, který předcházela Kristovu vzkříšení, a tak, že je to viditelná památka, kterou chtěl po sobě zanechat na zemi budoucím věkům.

Dnešní pokročilá technika umožnila další fascinující studium tohoto posvátného předmětu, a jak se kdysi vyjádřil Paul Claudel, když spatřil první fotografie plátna, smíme i my přirovnat dnešní výsledky vědeckého zkoumání, k druhému zmrtvýchvstání Kristovu. (Pozn. redakce: Pro nás může být zajímavé, že studiem Turinského plátna se podrobně zabýval pražský lékař MUDr. K. Hynek, známý konvertita na katolickou víru, a že Otec Fr. Filas S.J. z Chicaga byl také rodem Čech, jehož rodiče stáli u kolébky Národního svazu českých katolíků, věnovali barevné okno do kapličky konventu sestřiček v osadě Panny Marie Svatohorské, kde je dnes sídlo úřadovny Svazu, Velehradu i Hlasu národa, a že Otec Filas kázal při posvěcení české kaple ve Washingtoně v roce 1983.)

(Nový život, č. 11/88)

Prohlášení českých a slovenských katolíků k 70. výročí vzniku Československé republiky

(Dokončení ze str. 1)

prohlubuje a kultivuje vlastenecké cítění. Vkládá ho do univerzálního kontextu a chrání před pokušením šovinismu. Příslušnost ke katolické církvi umocňuje zejména naše vědomí příslušnosti k Evropě a její kultuře, která je bez katolictví nemyslitelná. Upřímným ekumenickým dialogem chceme přispět k překonání historicky vzniklých bariér mezi církvemi uvnitř našich národů. Jsme přesvědčeni, že podstatným rysem vpravdě katolického univerzalizmu je schopnost pozitivně se otevřít všem skutečným hodnotám, které uzrály na jiné konfesijní půdě.

Požadavkem naší víry i našeho vlastenectví je odpovědnost nás věřících za naše národy, společnost a stát a služba církve všem lidem. S bolestí konstatujeme, že se náš stát a celá společnost nachází ve stavu krize v oblasti mravní a duchovní, nemluvě o dalších. Chceme podle svých nejlepších sil přispět k uzdravení a nápravě celého společenského života. V zápase o plnou náboženskou svobodu nepožadujeme pro katolickou církev žádné privilegované postavení. Chceme, aby i ona mohla v této společnosti žít plným životem a rozvinout svou službu všem, i nevěřícím.

Tento rok patrně vstoupí do dějin katolické církve u nás jako rok nových počátků. Byl to v českých zemích první rok Desetiletí duchovní obnovy, na Slovensku rok obnovy v rámci Mariánského roku. My, čeští a slovenští katolíci, jsme se sjednotili pod duchovní a mravní autoritou kardinála Františka Tomáška a více než půl miliónem podpisů na jeho výzvu podpořili požadavek spravedlnosti vůči věřícím občanům. Jsme přesvědčeni, že respektování práv věřících a svobodný život církve nám umožní plněji rozvinout službu společnému dobru, abychom v duchu naší víry, mohli nabízet celému našemu občanskému společenství to, co nyní svrchovaně potřebuje naději.

Obrácíme se společně k Bohu, otci všech lidí. Osvobod' nás pravdou a obnov tvář země!

V den svátku československé samostatnosti roku 1988 po Kristu.

Z Čech: Václav Benda, Pavel Bratinka, Zdeněk Cikler, Dominik Jaroslav Duka, Michaela a Václav Freyovi, Michal Holeček, Marie a Jiří Kaplanovi, Daniel Kroupa, Oto Mádr, Václav Malý, Radim Palouš, Josef Plocek, Václav Vaško, Josef Zvěřina.

Z Moravy: Josef Adámek, František Adamík, Iva a Zdeněk Kotrlí, František Lízna, Radomír Malý, Augustin Navrátil, Mečislav Razík, Zdeněk Rotrekl, František Záleský.

Ze Slovenska: Julius Brócka, Ján Čarnogurský, Rudolf Fiby, Ivana Gregorová, Vladimír Jukl, Štefan Kopecký, Jana Mičianová, František Mikloško, Peter Murdza, František Novajovský, Ida Polanská.

Karlin Hall & Club

Christmas Gift Exchange & Hanukah Gift Exchange

Wed. Dec. 21, 1988 at Weekly

BAND CONCERT

Music by Joe Novak

Kitchen Open 5:00 P.M.

Take
stock
in America.

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

Na staré řeholní osoby doléhají současné ekonomické problémy

Dříve v našem století se v USA řeholní bratři, sestry i řeholní kněží poměrně snadno užívali z milodarů věřících, z vedení školy, z obdělávání polí, z chovu slepic a dobytka, z práce v nemocnicích atd. Dokonce jim ještě zbývaly finanční prostředky k pomáhání chudým a potřebným. Mladí řeholníci a řeholnice svou práci zároveň vydělávali dostatečně pro užití starších spolubratří a spolusester, kteří „odešli na odpočinek“, protože už nebyli sami práce schopni. Tyto poklidné doby však dnes už jsou ty tam. Hluboká přeměna ekonomických okolností v celé společnosti způsobila, že tento způsob hospodaření a výdělků na živobytí řeholním komunitám dnes už nevystačuje a řeholní domy, konventy i jednotliví řeholníci a řeholnice jsou postiženi těžko řešitelnými finančními problémy. Soukromé školy a nemocnice se stávají silně pasivními podniky, které se dnes bez vnější pomoci neudrží v provozu a často dokonce už ani řeholní komunity neuživí. I v jiných zemích je dnes pro řeholní komunitu mnohem levnější koupit si potřebné potraviny než je pěstovat na své farmě práci svých členů; totéž platí i o chovu drůbeže a dobytka. Společnost zesvětšela a nábožensky zvlažněla; proto také příspěvky věřících na udržování řeholních komunit a kostelní sbírky silně klesly a chudí věřící často také nemají z čeho dávat. V katolickém Quebecu například dříve chodilo pravidelně na nedělní mši sv. 80 % věřících, nyní však pouze asi 30 %. Jinde to není o mnoho lepší. Už za papeže Pia XII. bylo s hrůzou zjištěno, že v Itálii uprostřed všeobecně prosperující ekonomie a tradičního italského katolicismu řeholní sestry některých kontemplativních řádů trpěly v konventech nedostat-

kem a některé dokonce zemřely bez dostatečného odborného lékařského ošetření.

Zájem dnešní materialisticky orientované mládeže o řeholní povolání v celibátu v západním světě silně klesl. Tím zároveň klesl počet mladých pracovníků v komunitách, zatímco počet starších členů, kteří už nemohou pracovat a odešli na odpočinek, stále stoupá. I v bohaté Americe dochází k nesnadným problémům, jak zajistit živobytí pro stárnoucí řeholní komunity.

US biskupové hledají řešení - ale zase jen sbírkami

US biskupové, kteří stále mají silně vyvinutý smysl pro životní realitu, si také tento problém uvědomili - (v náboženských časopisech se o tom nyní často píše) - a rozhodli se, podle svých možností, s pomocí zbývajících horlivých věřících finančními příspěvky pomoci dnešním postiženým komunitám. Proto letos založili zvláštní fond pro pomoc řeholním osobám na odpočinku - (retirement Fund for Religious) - na který se v příštích deseti letech bude konat vždycky o třetí neděli adventní v kostelích zvláštní sbírka. Letos se konala poprvé. Týden před touto sbírkou byl v kostele věřícím rozdan k tomu účelu složený leták - „They've been generous - Byli štědrí“. Zde je několik myšlenek z tohoto dopisu US biskupů.

Bejvávalo...

Dějiny katolické církve v Americe sestávají z vyprávění o emigrantech a průkopnících, kteří věnovali svůj život na budování farních kostelů, škol, sirotčinců a nemocnic - těchto posvátných míst, která živila víru celých generací. Známe je jako františkány, benediktiny, jezuity, dominikány, milosrdné sestry, křesťanské bratry a jiné. Ti byli - a dosud jsou - našimi učiteli v obecných školách, poradci a učiteli na vyšších školách, profesory na kolejích a univerzitách. Byly to ošetřovatelky, které při nás stály při intenzivním ošetření v nemocnicích, či sociální pracovnice, které nám ukazovaly bezpečné místo, kam se máme obrátit. Tito všichni vychovávali naše talenty a pečovali o náš duševní rozvoj. Věnovali nám své životy. Tyto řeholní sestry, tito řeholní bratři a kněží, kteří vytvářeli, neúnavně a obětavě pracovali na budování místní církve, dělali to z lásky ke Kristu a k lidem. Poněvadž dostávali za své vyučování pouze nepatrné mzdy, z nichž kryli své osobní potřeby i společné výdaje svých

řeholních domů, výuku nových členů svých komunit, péči o své nemocné a také však potřebovali jíst. Zbýly-li jim pak nějaké peníze, těchto bylo užito k financování a zakládání dalších škol, nemocnic, výpomocných programů a sociálních služeb. Ze svých malých platů si nezajišťovali pensí pro stará léta, až budou na odpočinku, ani neměli jiné sociální zabezpečení s nemocničním pojištěním; mladší členové komunity svou práci pečovali o přestárlé spolubratry či spolusestry... Tento systém malých platů, bez zajištění pensijního a zdravotního pojištění, byl plně účinný v minulosti, avšak za dnešních zcela změněných ekonomických podmínek už není schůdný. Výdaje za zdravotní ošetření silně stouply a starší řeholníci a řeholnice se pro svůj střídmý život dožívají vysokého věku. Dnes je mnohem méně těch, kteří jsou výdělečně činní, než jich bylo v minulosti. I v církvi se vyžadují od kněží, řeholníků a řeholnic speciální služby, na které je potřebné zvláštní školení, kterého se specializovaným kněžím a řeholníkům normálně dostává, ale takové školení je dnes také i v církevních školách velmi nákladné. Kvůli těmto a i jiným problémům američtí biskupové založili tedy „Retirement Fund for Religious“ ve prospěch přestárlých řeholníků a řeholnic a prosí věřící o příspěvky na tento účel.

S velkým optimismem se domnívají, že se štedrou pomocí věřících po dobu příštích 10 let budou schopni podstatně dopomáhat k vyřešení existenčních problémů přestárlých řeholních osob u těch řádů a kongregací, které jsou ohroženy neodvratnou finanční krizí. Diskrétně je v tomto dopise biskupů naznačeno, že při této výroční sbírce věřící se nemají spokojit s příspěvkem jednoho dolaru či jen 25 centů, jak to činí věřící v chudých farnostech při obyčejných nedělních sbírkách. Je tam například napověděno: „Váš dar 22 dolarů stačí ku pomoci jedné přestárlé řeholní osoby pro jeden den - (na potraviny, bydlení, otop, lékařské ošetření a jiné potřeby). Dar 150 dolarů pomůže přestárlému řeholníku na odpočinku na týden: dar 650 dolarů pomůže postarat se o jednu řeholní osobu na měsíc; at' věnujete cokoliv, přestárlé řeholní osoby vám poskytnou své celoživotní služby ve školách a ve svém stáří pamatují ve svých modlitbách na vaše zdraví, rodiny a štěstí vašich dětí.

O tom, co bude s přestárlými řeholníky a řeholnicemi po up-

lynutí deseti let, se US biskupové prozatím nestarají. To si bude musit každá řeholní komunita vyřešit včas sama. Biskupové chtějí přijít na pomoc v tomto naléhavém případě, alespoň v současnosti. Řeholní řády a kongregace se budou musit snažit zařadit do dnešní ekoomicky vyspělé společnosti; diecézní kněží se tímto problémem už zabývají od konce 2. světové války. Arcidiecéze Chicago má letos už druhý rok silný rozpočtový schodek. Svátá stolice má letos téměř 50 % rozpočtový schodek, což by přivedlo krach kterékoliv moderní země i menší společnosti. Církevní představení a hierarchie se budou musit vážně zabývat vyřešením nových ekonomických problémů.

Důvěřujte...

Kristova církev má však prastarou zkušenost a ví, že kláštery většinou nikdy nezankly z chudoby a nedostatku, ale spíše naopak, když se v nich na chudobu a střídnost dočasně nějak pozapomnělo. Moderní svatý z minulého století - Don Bosco - stavěl učňovské školy, oratoře, východné ústavy a kostely bez haléře v pokladně a vždycky mu přišlo „celé nebe“ na pomoc, když byl v úzkých. Kristus Pán své věrné a upřímně poctivé sluhý nikdy neopustí, ale zřejmě jim dává příležitost, aby byli znovu a více vynalézaví. Určitě to už nebude dlouho trvat a Vatikán bude mít svou televizní vysílačku. Do misijních zemí pak pošle své školené misionáře - filmaře se vším, co k tomu dnes náleží a bude mít i natolik schopné prodavače zajímavých dokumentárních filmů, že se bude o ně zajímat kdekterá TV stanice, aby obohatila své často dosud hloupé programy. Když může platit americká NBC či ABC osm milionů dolarů za dva týdny vysílání Olympijských her, proč by neutratila mnohem méně za poučný, kulturní, dokumentární film z misíí u Eskymáků, z Afriky či z Asie. Ovšem, samozřejmě takové filmy by nemohly ukazovat jen samá procesí, ale zachycovat celou místní přírodu a životní realitu v práci, stravě, zábavě, v radosti, veselí i v tragických neštěstích. Kolik dalších kulturně - výdělečných možností se pak naší svaté a všeobecné církvi naskytá prodejem odborně dělaných kazetových nahrávek místních lidových zpěvů, tanců, melodií u domorodého táboráku atd.

Ve většině zemí západní Evropy si už dnes kněží, sestřičky a řeholníci platí státní nemocenské, úrazové a pensijní

pojištění a v USA si mnohé řeholní komunity platí u nějaké pojišťovny svou „group insurance“; světští kněží si ji platí sami buď přímo nebo skupinově ve své diecézi či arcidiecézi. Zvláštní status některých kněží - řeholníků exulantů z různých zemí zůstává však v USA dosud nevyřešeným problémem. - Vatikán však bude muset - dříve nebo později - pomýšlet na „přifaření“ svých kněží, řeholníků a řeholnic k nějaké existující pojišťovně v těch zemích, kde státní nemocenské a pensijní ústavy dosud neexistují - hlavně v misijních zemích. A pak - způsob farního apoštolátu se v 21. století v mnoha zemích na světě určitě asi také změní! „Idyla“ venkovské fary, jak ji znali naši pradědečkové a babičky nás šedesátníků a sedmdesátníků, také asi pomalu a jistě zapadne do minulosti. Vynutí si to nedostatek kněží a vývoj hospodářských přeměn. A bude to možná i výkonnější. Co? Větší či menší komunity kněží v jedné diecézi, kteří budou společně promýšlet stále nové problémy svého kraje, hledat nová řešení, a pak o nedělích a svátcích se rozjedou či ve vrtulnicích rozletí na různé farnosti či misijní stanice. A pak třeba někdy v příštím století, až naše dnešní děti budou už dávno dědečky a babičkami, budou se stávat kněžími asi starší muži, kteří nabyli ve světě ve svém zaměstnání různé odborné znalosti, budou v nich pak po pozdních bohosloveckých studiích k své obživě dále pracovat, a přitom budou navíc dobrými a obětavými pastýři své svěřené farnosti, které pak už také nebudou asi jen „sousedské“. Přesto však bude Kristovo evangelium hlásáno a vlastním životem jeho pravdivost dokazována i dalším generacím světoobčanů a tak nemáme prázdny důvod strachovat se o to, co budeme jíst a pít, do čeho se oblékat a kde prožívat své stáří. Právě jsme viděli - (aspoň na TV obrazovkách) - že na to vše stačí někdy i malé zemětřesení... Každý z nás můžeme žít jen v naději, že se druhý den s Boží pomocí probudíme, z pevné víry v Kristovo vzkříšení a kvůli tomu i z jistoty Jeho příslibu, že bude se svou církví až do konce světa! - Nikdo jiný už s lepším vysvětlením smyslu našeho života a s praktičtějším návodem na opravdové lidské štěstí s mírem v duši už po Božím Synu na svět nepřijde. Držme se Ho, snažme se podle Jeho evangelijního návodu žít, a vše ostatní nám bude v každé době i v každé krajině přidáno.

MAIL ORDER

NOVINKA

Přímý import

z Československa.

Krásná chodská keramika,
skleněné vánoční ozdoby a
ručně malované kraslice

(také husí)

Napišete si na lístku
o katalog s ceníkem.

Nakupujte poštou

J.KETTNER
ENTERPRISES

27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL 60190

Vrátili státní svátek

Už jen to: stranický orgán „vedoucí síly“ ve státě, nikým nezvolený, „doporučí“ podle jména nejvyšší zákonodárné instituce zvané „Federální shromáždění“, aby týmž orgánem odznané výročí bylo uznáno za československý státní svátek. A podvodně zvolení páni poslanci jako jeden muž příkaz splní se stejnou jednomyslností, s jakou před lety splnili příkaz právě opačný: totiž aby týž den 28. říjen byl nadále znám jako Den znárodnění. Už jen to, tato zvrácenost v ústavních a institucionálních strukturách tzv. socialistických zemí (strana rozhoduje, parlament přisluhuje) vypovídá mnoho o režimu, který chtěl být Obrem a ukázal se být pidimužkem. A také o tom, do jakých nízín, a zdaleka nikoli jen konstitučních, zavedli dnešní držitelé moci republiku, založenou před sedmdesáti lety. Byl to stát, který prožíval ve světě úcty a často i obdivu, podobně jako ti, kdo stáli v jeho čele. Trval dvacet let. Za dvakrát tak dlouhou dobu (lépe: krátkou, historicky viděno!) jej ti, kteří dnes glasnoklonně povolují výroční zmínku o něm, poničili k nepoznání. Pozvolna, ale jistě upadá na úroveň zemí Třetího světa, zdvořile zvaných rozvojové. A ti, kdo tento úpadek řídí a předsedají mu, nestojí ostatnímu světu ani za zmínku, dokonce ani za nepříznivou - tak jsou bezvýznamní. Ale bud' me skromní. Právě v československých podmínkách se umí vařit z vody; pro mladé i méně mladé z tunelu zapomnění vytážený 28. říjen může být popudem k zalistování v úředně vybilené historii země, v níž se narodili a žijí. Nutně se pak setkají se jménem, které sice znají, ale spíše z doslechu než z četby: T. G. Masaryk, zakladatel státu, dosud úředně nevzpomínaný (ale on to nemá zapotřebí!), pro něhož už před sto lety byla „česká otázka“ především otázkou mravní, otázkou svědomí. Je jí dosud, dokonce naléhavě. Lidé to vědí, nebo spíše vycit'ují. Někteří z nich si říkají České děti a nedávno se pokusili tento pocit nějak vyjádřit; sepsali dadaisticky laděné prohlášení, recesi, ale s tvrdým jádrem poznané pravdy, svým způsobem také

svědectví doby a o době. Nejsou-li právě ti nejmladší mezi nimi autentické české děti, historicky bezprizorné, s předznamenkem bezvýchodnosti?

(Svědectví, podzim 88.)

Nesmělý pohled k sousedům

A poněvadž i v těchto neradostných souvislostech vaříme z vody, začneme právě tímto rozšířeným pocitem bezvýchodnosti, lidově chápané jako SSNND, Stejně Se Nic Nedá Dělat: když se pokusíme o tlak „zdola“, tak nás zametou; na reformy „shora“ nevěříme, nejvýš si počkáme, jak to s námi dopadne.

Možná že pro ty desetitisíce mladých, kteří 21. srpna 1988 na Václavském náměstí (podrobnosti níže) volali po svobodě pro sebe a po nezávislosti pro stát, by mohlo být užitečné se zamyslet nad vývojem v sousedním, rovněž pseudosocialistickém Polsku. Víme: nikomu není zvlášť příjemná připomínka, jak se postupuje jinde, v zemi s jinou historií a odlišnou tradicí, s rozdílnou mentalitou a snad i totalitou, která je utiskuje. A je-li okamžitou reakcí mávnutí ruky - to už známe, s tím na nás nechod'te! - pak poukážme k faktu, který by přece jen měl zaujmout československou společnost, o níž už nikdo nepochybuje, že je v hluboké a všestranné krizi. Právě: o Polácích, v nutně generalizujícím pojetí, lze říci leccos, dokonce i mnoho nelichotivého. Ale jedno o nich tvrdit nelze: že jako národ jsou v duchovní krizi. To přesto, že v posledních třiceti letech se pětkrát vzbouřili a pětkrát prohráli, že obrovské naděje, zvané Solidarnosc, bylo zrádně a brutálně zakrouceno krkem, že v domácnostech není co ani do huby, ani do kamen. Jak to tedy, že nejsou v krizi? Jak se stalo, že po toliké porážce ve srážkách s mocí, po tom, jak byli podvedeni, ošizeni, ozebračeni, ne jednou, ale několikrát, jak je možné, že v Polsku už celá léta možno mluvit o společenské krizi (nic se nedaří, všechno jde s kopce), ale nikoli o krizi společnosti - (národ má svou hrdost, svou víru, svou morálku a tedy i svou budoucnost, děj se co děj)? Není to snad tak, jakkoli to zní absurdně, že Poláci bojovali a podlehli, pokusili se a prohráli, a přesto, nebo právě proto, obnovili zápas, pokoušejí se znovu, ještě s větším odhodláním?

Po likvidaci Solidarity zákeřným policejné vojenským zásahem 12. prosince 1981 se zdálo, že je všemu konec. Desetimilionová organizace, první nezávislé odborové hnutí v

komunistické zemi, jehož ustavení a činnost byly slavnostně držitelé moci uznány a jeho stanovy legalizovány Nejvyšším soudem, bylo rozdrčeno a postaveno mimo zákon. Tvůrce a vůdce Solidarity, Lech Walensa, byl nejprve vězněn, pak prohlášen za soukromníka a tak trochu za zrádce, měl být izolován od svých druhů. Doly, loděnice a vůbec průmyslové závody se silnými pozicemi Solidarnosci prospěkované fizly, stávky zakázány, dělníci pronásledováni, zatýkáni, pokutováni. Sedm let.

Málo platné. Letos v květnu a znovu v srpnu se šlo zase do stávek, obsadily se doly, loděnice, automobilky od Baltu až po Slezsko. Režim se rozhodl pro tvrdou represí; stávkující byli obšancováni milicí, obrněnými vozidly, s cílem je vyhladovět a vyčerpat. Hlavní požadavek stávkujících: obnova a legalizace Solidarity. Nikdy, a za žádnou cenu, zněla odpověď vládních: a s nějakým panem Walensou (který zůstal se svými druhy v gdaňských loděnicích) jednat nikdy nebudeme, nikoho nezastupuje, to, co nabízí Polsku jako program, „není nic jiného, než chaos a další kolo národního sebeničení“ (Rakowski).

A vida! Koncem srpna bylo oficiálně oznámeno, že vysoký stranický a vládní funkcionář (ministr vnitra Kiszczak) je připraven k jednání... s Lechem Walensou a jeho poradci ze Solidarnosci. To se rovnalo tichému uznání této „zakázané“ organizace, jakož i masové podpore, kterou v celé zemi má. Důkaz: protestní hnutí v závodech pokračovalo a vládní vyjednačiči hned na první schůzi museli Walensu pěkně poprosit, aby se pokusil přemluvit dělníky k přerušení stávek; nikdo jiný neměl ani stín naděje, že by se to podařilo. Až se tak stane, zněla vládní protislužba, zasedne se ke kulatému stolu k předem nepodmíněné či jinak limitované rozpravě o politické a hospodářské krizi v Polsku. A ovšem, a to především, o „odborářské pluralitě“, rozuměj o legalizaci Solidarity.

Nerovná nabídka, vágní příslib za nesnadný konkrétní čin. Ale Walensa se rozhodl, s kuráží jemu vlastní, vsadit všechno na jednu kartu. Během bouřlivých a pro něho osobně neobyčejně svízelných schůzí v závodech se mu podařilo dělníky přemluvit, aby stávku skončili a umožnili tak zjistit, zda to vláda myslí tentokrát vážně, nakolik, a za jakých záruk. Stalo se. V další sérii porad mezi vládními činiteli a představiteli Solidarity se

nakonec dohodlo, že schůze u kulatého stolu začne v polovině října, a že legalizace Solidarity bude jedním z hlavních bodů jednání. S Lechem Walensou v čele na straně údajně poražených, zakázaných, neexistujících.

Nelze vyloučit, že se něco podstatného dohodne, ale také, že straně a vládě šlo zase jen o zvládnutí sociálního napětí v zemi (už k němu nemá sama dost sil), o získání času, krátce, o další podvod. Skepse je tu jistě na místě ve světle slibů a závazků, které v roce 1980 vláda Solidarity dala a pak je všechny zvlášť podlým způsobem zrušila. Takže když všechno dopadne dobře, potrvá dlouhé měsíce, možná roky, než se ukáže, jestli tu znovu držitelé moci nehrají o čas prostě proto, aby si tuto moc udrželi a nikoli aby se o ni demokraticky podíleli. Právě zde jsou pochyby, ne-li rovnou nedůvěra víc než na místě. Jak to formuloval poradce Solidarnosci z řad inteligence Jacek Kuroň: „Soudruzi nahoře prostě nechápou, že by se mohlo vládnout v partnerství. Oni dovedou vládnout jen s poddanými.“

Poučení z polské zkušenosti

Ale to teď ponechme stranou. Hovoříme spíše o příkladné síle a síle příkladu, jak jsou patrný z polského vývoje. Vyplývá z nich, že společnost spoutaná totalitní mocí může dosáhnout svého cíle přes všechny zvraty a porážky, když vytvrvá, když to nevzdá, když se vždy pokouší znovu. Nebo obráceně - společnosti, jemuž už o nic obecného nejde, také ničeho nedosáhne; když aspoň trochu nepomůže samo, nikdo

mu nepomůže; když se trpně (SSNND) spokojuje s málem, minima se mu také dostane. Situace v Polsku po zátahu na Solidarity a po vyhlášení státního práva se jeví jako beznadějná. Národ byl ohromen a ochromen. Nastoupil pořádek - takový, jak mu rozuměla vítězná moc. Vypadalo to zle a vypadalo to na dlouho. Ale brzo začalo prosvítat; v národním společenství se znovu sbíraly nevyčerpatelné síly, násilím rozmetané společné požadavky se zase složily v čitelný obrazec, písmo na zdi se zase objevilo a pro všechny srozumitelně hlásilo: je marné vládnout proti deklarované vůli tohoto společenství a jejímu úsilí - pro mocné nepostížitelnému - změnit poměry. Nikoli nutně na sto procent, ale o kus. Kompromis je možný, kapitulace nikdy. I kdyby polská strana a vláda Walensu, jeho druhy a ty desítky miliónů, které jdou s ním, nakonec zase podvedly a podrazily, bude to jen prohraná bitva ve válce, která pokračuje. S tím rozdílem, že při příští příležitosti kompromis už nebude možný; místo vyjednávání se přejde rovnou ke střetnutí, navíc možná už v situaci, kterou nelze ani zaskočit, ani rozstřílet.

Vraťme se do Prahy na Václavské náměstí 21. srpna 1988. Tam volali mladí lidé po svobodě. Jenže jako všechno v životě jednotlivce i společnosti, velké heslo rychle dozná, zatímco i malý čin trvá a dříve nebo později vydá své trvalé plody. Mnohé nasvědčuje tomu, že právě takové je poučení z polské zkušenosti.

Re.

(z časopisu Svědectví č. 85)

V ZIMĚ ZA SLNCEM A PŘÍJEMNOU POHODOU

Zájezdy na Florida, na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Zájezd do Kalifornie, letadlem a busem. 8 dní pobytu s návštěvou zajímavých míst v oblasti Los Angeles a San Diego. Odlet 30. ledna za \$789 a 4. března za \$829.

Zájezd busem na XVII. Slet amerického sokolstva do Omahy NE. Odjezd 20. června, návrat 25. června 1989. Prohlídka zajímavostí Omahy a okolí, 5 nocí ubytování a doprava na Sokolské sletové podniky. Cena \$296.

TUZEX - oblíbený dárek Vaším drahým. Rovněž vyřizujeme zasilání balíků do Československa.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a přesně, zvláště dlouhodobé návštěvy. Máme výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Stockholm. — Ve švédském hlavním městě existuje soukromá firma „Sít' sdělovacích prostředků pro vesmír“, která se zabývá počítařovou analýzou fotografií zemského povrchu, pořízených umělými družicemi, pro různé zpravodajské služby. Právě tam byly prostudovány fotografie sovětského nukleárního ústředí Kyštyu za Uralem. Fotografie poslaly k Zemi švédsko - francouzská družice SPOT a americká družice „Landsat“. Tamní vědci pod vedením prof. Mikhael Sterna došli k závěru, že patrně odpovídala skutečnosti zpráva, která se sice dostala také na Západ, nebyla však nikdy - (a to ani v době glasnosti) - přiznána Sovětským svazem, že v zimě 1957-58 tam došlo k nukleární pohromě, která svým rozsahem asi ještě převýšila pohromu v Černobylu v roce 1986. Území o rozloze 100 čtverečních mil kolem Kyštyu zůstává ještě nyní, 31 let po pohromě, opuštěné obyvatelstvem. Asi 30 vesnic, viditelných na mapách z roku 1950, tam zůstává zničeno, farmařská půda je opuštěna a jedna řeka byla zatarasena, patrně aby se zamezilo proudění radioaktivní vody. Předpokládá se, že radioaktivita míst musí být stále značně vysoká. Tamní reaktory však dále pracují a právě tam je stavěn ještě jiný nukleární komplex. Dělníci a technici, budující tento komplex, žijí v nově zbudovaných vesnicích mimo vyklizené území. Podle dřívější zprávy o této explozi, která kolovala mezi sovětskými atomovými vědci a mezi disidenty, do blízkého jezera byly házeny nukleární odpadky, které se vznítily a explodovaly. Přitom zahynul neznámý počet lidí a z okolí bylo vyklizeny tisíce zemědělců. Nynější fotografie, pořízené z vesmíru ukazují, že jezero je dosud plné jakýchsi odpadků. Spolupracovníci prof. Sterna vyslovují domněnku, že území okolo Kyštyu, stále silně znečištěné radioaktivitou, bylo asi proměněno ve vojenské cvičiště, kde

se vojáci trénují, jak si mají počínat v nukleárně znečištěném prostředí. Jinak v celém území není žádné stopy po jiné lidské činnosti. K podobné pohromě na téměř místě prý došlo také v roce 1967.

● ● ●
Moskva. — Moskevské vládní noviny Izvestia přinesly zprávu o tom, že Sergei Sedov, syn sovětského revolucionáře Lva Trotskyho, zastřelený na Stalinův rozkaz v Moskvě v roce 1937, protože prý připravoval Stalinovo zavraždění, byl rehabilitován sovětským Nejvyšším soudem, který prý „zrušil všechna obvinění proti němu vznesená“. Lev Trotsky pak byl v roce 1940 zavražděn v Mexiku na Stalinův rozkaz. Sergei Sedov, jehož bratr odešel do exilu spolu se svým otcem, a pak v roce 1938 zemřel v Paříži za záhadných okolností, byl inženýrem, který se do politiky nikdy nepletl; byl zavražděn pouze proto, že byl synem revolucionáře, který upadl v nemilost. Děla Lva Trotskyho mají vyjít v Moskvě příštím rokem; pochybuje se však o tom, že sám Trotsky by mohl být rehabilitován, stejně jako už byli rehabilitováni jiní revolucionáři jako např. Bucharin a Kameněv. Trotsky prý příliš ostře kritizuje ve svých dílech sovětský systém za Stalinovy vlády. Nyní prý byly rovněž rehabilitovány dvě bolševičky: první žena Nikolaje Bucharina a vdova po Kameněvovi, popravené za velkých Stalinových čistek; obě byly popraveny zřejmě jen kvůli tomu, že byly manželkami popravených. Sovětské autority udělily vyznam vnuce Lva Trotskyho, 62letému Esteban Volkowovi Bronsteinovi, chemickému inženýru, který dnes žije na odpočinku v Mexiku, aby mohl navštívit svou 63letou sestru Alexandru Zakharonovnu, vnučku Trotskyho, která v Moskvě umírá na rakovinu. Naposledy ji viděl, když mu bylo pět let. Volkow odešel s Lvem Trotským do vyhnanství a v době jeho zavraždění žil také v Mexico City. Zakharonovna zůstala v SSSR a

LETEM

SVĚTEM

za Stalina strávila 10 let v koncentračním táboře, pouze proto, že byla Trotskyho vnučkou.

● ● ●
Vilno. — V Litvě se právě projevila jakási glasnost i v oboru náboženství. Už dříve v tomto roce komunisté vrátili katolické církvi zavřenou katedrálu ve Vilně. Litevské informační ústředí právě oznámilo, že sovětské autority propustily na svobodu litevského kněze dp. Sigitas Tamkevicius-e, který byl v roce 1983, spolu s jiným knězem, dp. Alfonsas Svarinskas-em, zatčen a poslán na 6 let do pracovního tábora „tvrdého režimu“, protože prý se dopustil nezákonných aktivit a vybízel mládež k „protisociálním činům“. Oba kněží totiž spolu založili „Katolický výbor pro obranu práv věřících“. Otec Svarinskas byl propuštěn před nedávnem a nyní žije v Německé spolkové republice. Když se nyní Otec Tamkevicius vrátil z vězení do Vilna, byl uvítán nadšenými davy věřících. Také jej přišel přivítat kněz dp. Kastytis Matulionis, který byl dříve ve vězení spolu s katolickým laickým aktivistou Petras Cidzikazem, protože organizovali náboženské procesy; před nedávnem byli oba také propuštěni na svobodu. Náboženská svoboda v Litvě však dosud neexistuje.

● ● ●
Santiago. — Čilský prezident gen. Augusto Pinochet, 72-letý, dal, jak známo, 5. října zorganizovat celonárodní plebiscit, ve kterém čilští voliči měli odpovědět „ano“ či „ne“ na otázku, má-li Pinochet zůstat čilským prezidentem dalších osm let. Celkem 55 % čilských voličů odpovědělo „ne“ a 43 % „ano“. Nedávno Pinochet přirovnal porážku, kterou při plebiscitu utrpěl, k událostem, které předcházely Kristovo ukřižování. Řekl: „Vzpomeňte si, v dějinách světa byl také jeden plebiscit, při kterém lid měl rozhodnout mezi Kristem a Barabášem, a že lid volil pro Barabáše! Bůh pracuje tajemnými cestami.“ - Když pak někteří Čilané říkali, že neuznávají Pinochetovu ústavu z roku 1980, která mu uděluje skutečnou vládní moc i v případě, že by prezidentem zvolen nebyl, Pinochet jim pohrozil, že neuznávají-li tuto ústavu, pak je nepatrný i plebiscit, ve kterém utrpěl porážku, protože tento plebiscit byl konán podle ustanovení této ústavy. Bude-li čilská veřejnost příliš nepoddaj-

nou, pak prý prostě zruší výsledky tohoto plebiscitu.

● ● ●
Buenos Aires. — Argentina poznala už třetí vzpouru části své armády v posledních dvou letech proti civilní vládě presidenta Raul Alfonsina. Předtím se část armády vzbouřila v roce 1987 a letos v lednu. Vzbouřila se formálně sice pouze malá část armády, avšak není pochyb o tom, že prakticky velká část armády stála za vzbouřenci. Středem nynější rebelie byla vojenská základna Villa Martelli na předměstí hlavního města; jejím vůdcem byl plukovník Mohammed Ali Seineldin. Rebelové, jichž bylo asi 500, požadovali mimo jiné propuštění na svobodu pěti členů vojenské junty, kteří vládli v Argentině od r. 1976 do r. 1983 a mají vrchní zodpovědnost za vraždu více než 9 tisíc lidí levicové opozice proti jejich vládě. Dále požadovali zvýšení vládních výdajů na národní obranu, zvýšení vojenských platů a propuštění vrchního velitele generálního štábu gen. José Dante Caridiho. V solidaritě s rebely se vzbouřily také vojenské posádky ve dvou jiných argentinských městech Cordoba a Mercedes. Tato pětidenní rebelie byla skončena dne 6. prosince stejně záhadně jako dvě předcházející. President Alfonsin sice nakonec prohlásil: „Rebelie je u konce“, „demokracie zvítězila“, a „rebelům nebyly učiněny žádné ústupky“, avšak nikdo z Argentinců mu nevěřil. Každý si znovu uvědomil vratkou posici civilní vlády presidenta Alfonsina, jednak kvůli ekonomickým těžkostem - (inflace opět dosahuje výše více než 300 procent) - jednak kvůli tomu, v Argentině je i demokraticky zvolená vláda ve skutečnosti stále pod vlivem armády. Když Alfonsin dal rozkaz věrné části své armády, aby rozdrtila vzpouru silou, nikdo k tomu nejevil ochotu. Vojáci s nechtí zaujali posice kolem místa vzpoury, avšak zůstali nečinní. Alfonsin oznámil konec rebelie asi 24 hodin před jejím skutečným skončením. Tyto okolnosti naznačují, že vzpoura byla opět jako dřív, urovnána „po dobrém“, neboli, že vláda tajně přijala hlavní požadavek vzbouřenců: odstranění vrchního velitele Caridiho, který, jak se čeká, „kolem vánoc dobrovolně rezignuje ze své funkce“. Na jeho místo přijde jiný důstojník který bude armádě přijatelný. Caridi totiž příliš věrně poslouchal a plnil vládní rozhodnutí.

Alfonsinova vláda tak učinila už v dubnu 1986 za „velikonoční vzpoury“, kdy byl propuštěn tehdejší vrchní velitel armády gen. Henri Rios Erenu, příliš věrně podřízený vládě. Argentinci, zejména peronistická vládní opozice, jsou rozzlobeni, že vláda ze slabosti opět ustoupila před armádními vzbouřenci. O dva týdny dříve gen. Caridi poslal do výslužby několik důstojníků, včetně pluk. Seineldina, kteří byli přívrženci vůdce dvou dřívějších povstání, podplukovníka Aldo Rico. Jak argentinská ekonomie tak i demokracie zůstávají tedy velmi vratké a jejich budoucnost je nejistá; armáda se zatím drží v pozadí, avšak bedlivě pozoruje situaci.

● ● ●
Chartúm. — Konečně po celoročním vyjednávání obě válčící strany v Sudánu, arabská vláda ministerského předsedy Sedeq Mahdiho a jižní černošští rebelové, dali dovození Mezinárodnímu Červenému kříži letecky dopravovat potraviny a léky do osmi jižních měst, z nichž 4 jsou v moci vládní armády a 4 v moci rebelů. První dvě letadla tam byla poslána už v neděli 4. prosince: jedno do města Wau, hlavního města provincie Bahr al-Ghazal, a druhé do města Akon v téže provincii. Dříve obě strany znemožňovaly tuto přepravu životních potřeb vyhladovělému obyvatelstvu na jihu, ačkoliv letadla MČK byla v pohotovosti i s personálem pro plnění tohoto úkolu. Arabský sever znemožňoval tuto akci, protože chtěl vyhladověním donutit jih ke kapitulaci, zatímco rebelové se domnívali, že letadla Červeného kříže by byla arabskou vládou donucena přepravovat na jih vojenské potřeby. Kvůli této občanské válce a kvůli přírodním pohromám na jihu podle odhadů už zemřelo hladu na 100.000 lidí.

● ● ●
Stockholm. — Dne 6. a 7. prosince se předseda PLO Yasser Arafat setkal ve švédském hlavním městě s pěti prominentními americkými Židy, kteří však nepřínaležejí k hlavním židovským organizacím v USA. Švédská vláda umožnila konání této schůze v naději, že tím dopomůže k mírovému procesu na Blízkém východě. Švédská vláda totiž ostře kritizovala rozhodnutí US vlády, neposkytnout Arafatovi vstupní vízum, aby mohl promluvit v New Yorku před Spojenými národy; tuto schůzi považuje za

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky.
Dobrá služba zakazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

možný začátek nového dialogu mezi Izraelem a Palestinci. Izraelská vláda a hlavní US židovské organizace však ihned tuto schůzi odsoudily; izraelské ministerstvo zahraničí oficiálně protestovalo proti této schůzi u švédského velvyslance v Izraeli. Arafat byl ve Stockholmu přivítán stejně jako tam jsou uvítání předsedové cizích vlád. Švédský ministr zahraničí Sten Anderson jej přišel uvítat na letišti a ministerský předseda Ingvar Carlsson dokonce zkrátil svou oficiální návštěvu ve Francii, aby se ve Stockholmu mohl s Arafatem setkat. Dne 7. prosince Arafat podepsal s americkou židovskou delegací společné prohlášení, ve kterém výslovně přiznal jménem PLO právo Izraele na existenci a odsoudil terorismus; povstání Palestinců prý bude dále pokračovat na obsazených územích až do konce izraelské okupace. US státní tajemník Shultz však prohlásil toto prohlášení za nedostatečné a izraelský ministerský předseda Shamir řekl, že členové PLO prý mohou prohlásit to, co chtějí, že však jejich základní úmysl, zničit Izrael, zůstává beze změny.

O tom, že Izrael používal v letech stejných teroristických metod vůči Anglii, se samozřejmě nemluví.

Jeruzalém. — Skupina amerických právníků „Lawyers Committee for Human Rights“ uveřejnila studii o 335 stranách „Punishing a Nation“, ve které jsou odsouzeny „nelidské poměry“ v Ketsiot, izraelském koncentračním táboře pro palestinské vězně na poušti Negevu. Autoři tam mluví o individuálních i kolektivních trestech, včetně tělesného trýznění, bití a kopání. Rovněž jedná o velmi rozšířeném „zákonném“ porušování lidských práv v Gáze a v Předjordání. Jsou zatýkáni ti, kteří se odváží hájit lidská práva Palestinců; dva palestínští právníci byli uvězněni pouze proto, že hájili své palestinské klienty před izraelskými vojenskými soudy. Také se tam mimo jiné říká, že od začátku palestinských demonstrací bylo izraelskými vojáky zraněno asi 20,000 Palestinců, to je šestkrát více než kolik připouští izraelská armáda. Mluví izraelské armády k tomu však řekl, že prý izraelská armáda

operovala pouze v mezích zákona, a že vzhledem k napjaté situaci a k okolnostem, bylo chování izraelských vojáků „korektní a velmi dobré.“ - Izraelský prezident Chaim Herzog udělil 5. prosince ministerskému předsedovi Shamirovi 21 dodatečných dnů, aby se pokusil sestavit novou izraelskou vládu. Potom vyzval obě přední izraelské strany, aby společně utvořily novou vládní koalici. Řekl, že je znechucen tím, že v Izraeli se dnes dává přednost „úzkoprsé, materialistické a stranické ambici“ před národním zájmem. Prý „desetitisíce Izraelitů“ vyjádřily v dopisech své zklamání a beznaději nad současnou domácí politickou situací. Zato byl však ihned kritizován, že prý jednal protizákonně, protože zákonem je prezidentu zakázáno veřejně projevovat své osobní politické mínění. Strana práce na naléhání Perese a Rabina se 8. prosince rozhodla pokračovat ve vyjednávání se stranou Likud o vytvoření koaliční vlády. Ministerský předseda Shamir však dále vyjednával s extrémní pravicí o vytvoření nové vlády; slíbil jí, že založí na zabraných územích 40 nových židovských kolonií, do kterých bude posláno 10,000 Židů. - Dne 8. prosince ve výroční den začátku palestinského povstání, došlo k několika srážkám mezi Palestinci a izraelskými vojáky; jeden 17-letý Palestinec byl přitom zastřelen a desítky dalších byly zraněny. Na území Gázy bylo vyhlášeno stanné právo.

Varšava. — Tentokrát se v Polsku opět projevil glasnost. Dne 5. října Lech Walensa, předseda zakázané pracovní unie Solidarity, mohl promluvit před 5,000 studenty university v Gdaňsku. Jeho řeč předem schválil rektor university Czeslaw Jakowiak. S pomocí uzavřeného televizního okruhu mohli slyšet jeho řeč také studenti, pro které už nebylo místo v přeplněné hlavní univerzitní síni. Walensovi bylo také

dáno vízum, aby 8. prosince mohl letět do Paříže a zúčastnit se tam oslav 40. výročí vyhlášení základních lidských práv. Walensa k tomu řekl: „Čas přijde pro všechno. Pouze je potřeba čekat“. Walensu pozval k těmto oslavám sám francouzský prezident Mitterand.

Dhaka. — Pobřeží Bangladéše až k hlavnímu městu Dhaka a blízké ostrovy byly už 20. listopadu postiženy katastrofálním cyklonem, při kterém vítr váh rychlostí 100 mil za hodinu a mořské vlny dosahovaly výše 15 stop. Byla to nejhorší mořská bouře, kterou byla tato země postižena v posledních 20 letech. Dosud nemohly být zjištěny všechny způsobené škody a některá místa zůstávají nepřístupná. Vojenské helikoptéry musejí shazovat na některé ostrovy lidem, kteří tuto bouři přežili, potraviny a pitnou vodu. Do 4. prosince bylo z vod vytlačeno 1,115 mrtvol; protože však dosud asi 15,000 lidí zůstává neznámých, myslí se, že počet mrtvých by mohl být 5 až 10 tisíc. Podle odhadů 2.5 milionu lidí ztratilo své domovy a je bez přístřeší, 100,000 kusů dobytka se utopilo a na ploše více než 2,000 čtverečních mil byla zničena úroda rýže a jiných plodin. Vláda Bangladéše se obrátila o pomoc k cizím zemím, zejména na Kanadu a Japonsko, které poskytly této zemi významnou pomoc už při minulých pohromách. Letos v srpnu a v září tam zahynulo při povodních asi 3,000 lidí. - Bangladéš, jen o málo větší než Československo, čítá více než 110 milionů obyvatel; z 80 procent je plošinou, která nepřesahuje výše 30 stop nad mořskou hladinou.

San Francisco. — V únoru 1974 byla unesena bandity SLA (Symbionese Liberation Army) ze svého bytu v Berkeley tehdy universitní studentka Patricia Hearstová, dcera bohatého vydavatele novin. Únosci ji pak podrobili surovému trýznění,

hladovkám, zimě a mytí mozku podle nejrafinovanějších metod. Později v témž roce ji pak donutili zúčastnit se přepadení filiálky Banky Hibernia v San Franciscu. O 19 měsíců později pak byla s ostatními členy SLA zatčena a v r. 1976 byla odsouzena k sedmi letům vězení kvůli své účasti na přepadení uvedené banky. President Carter jí pak v r. 1979, po odpykání 23 měsíců jejího rozsudku, udělil prominutí dalšího trestu. Hearstová, které je nyní 34 let, žije se svým manželem Bernardem Shaw-em, svým bývalým strážcem ve vězení, a s jejich dvěma dcerami ve Westport, Conn. Letos na konci listopadu prostřednictvím svého právního zástupce požádala o svou plnou rehabilitaci a o plné presidentské prominutí, protože v zajetí SLA nebyla za své činy zodpovědná: byla totiž podrobena surovému trýznění a mytí mozku a mimoto jednala z donucení. Někteří členové americké justice se však stavějí proti udělení plného prominutí Hearstové; říkají, že se spíše měla nechat zavraždit, než se zúčastnit přepadu banky. Tito lidé dosud nevědí, že existují rafinované cesty, jak učinit člověka téměř šíleným a pomatným, takže potom prostě slepě vykonává to, co mu je rozkazáno. Stejně nemilosrdně si US soudci a vojenské autority počínali v minulosti vůči US vojákům, kteří v komunistickém zajetí

učinili různá nepříznivá prohlášení o své zemi. Prý se spíše měli nechat utřít. Tito jejich soudcové by však v podobné situaci sotva byli ochotni k tak hrdinským činům; soudit druhé je snadnější. Také se úplně zapomenulo na případ kardinála Mindszentyho a na dlouhou řadu podobných případů lidí, kteří byli podrobena komunistickým metodám „přeměny osobnosti“. Podobně také mnozí členové americké justice dosud nevědí, že biologie jasně dokázala, že lidská bytost začíná počítat, a že tedy potrat je vražda lidské bytosti. Dříve také US justice z ignorance odmítala přijímat před soudem důkazy, založené na krevních skupinách zúčastněných lidí.

Praha. — Dne 8. prosince přiletěl do Prahy na státní návštěvu francouzský prezident Francois Mitterand. Na letišti jej přišel přivítat prezident Gustáv Husák. Pak položil věnec na hrob neznámého vojína a ihned zahájil na Pražském hradě své jednání s čs. vládními autoritami. Tato jeho návštěva byla prvním krokem francouzské vlády pro prohloubení vztahů Francie s východní Evropou, které dosud v poválečné době zůstávají velmi slabé. V lednu příštího roku francouzský prezident chce navštívit Bulharsko. Byla to první návštěva francouzské hlavy státu v Československu.

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombináční kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přílehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obýváku nový koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parкетové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechnen nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

**RADOSTNÉ VÁNOCE
a PŘÍZNIVÝ NOVÝ ROK 1989**

všem svým přátelům a známým
přeje

KAREL ŠVEC

Velký výběr českých knih
více než tisíc titulů,
nabízí:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

SPORT

I. liga kopané v Československu

Sparta - Ostrava 0:0

13,087 diváků vidělo dva nejlepší brankáře v současném Československu, kteří nedovolili ani jednu branku.

Zatímco Sparta vyhrála na rohy 13:2, Ostrava vyhrála na fauly 25:18.

Touto remizí si Sparta udržela náskok tří bodů a přezimuje na 1. místě nejvyšší soutěže Československa.

Slavia - Dunajská Streda 4:0

3,603 diváků vidělo konečně Slavii ve střelecké náladě.

Branky dali: 41. min. Novák, 83. min. Řehák; 84. min. Siva, 89. min. Procházka.

Vítkovice - Dukla 2:0

4,000 diváků odcházelo domů spokojeno, neboť domácí porazili nebezpečnou vojenskou jedenáctku Dukly.

Branky dali: 26. min. Staříčný; 41. min. Bartl.

Inter Bratislava - Plzeň 4:0

2,789 diváků vidělo velmi tvrdý boj o záchranu. Rozhodčí Grégr ukázal 7krát žlutou a dvakrát červenou kartu.

Branky dali: 43. min. Řehák, 45. min. Lancz, 53. a 58. min. Juraška.

Nitra - Hradec Králové 3:3

4,768 diváků si přišlo na své, neboť domácí vstřelili v posled-

ních 10 min. dvě branky a získali tak alespoň bod.

Branky: 8. min. Dekýš 1:0, 9. min. Chaloupka 1:1, 62. min. Moravčík 1:2, 68. min. Hipp 1:3, 79. min. Polák 2:3, 87. min. Černý 3:3.

Cheb - Slovan Bratislava 0:2

Pouze 1,486 diváků se přišlo podívat na toto utkání, ve kterém domácí zklamali. Rozblácený terén lépe vyhovoval Slovanu, který dvěma brankami Vankoviče si zajistil dva body.

Olomouc - Bohemians 5:2

5,536 diváků vidělo sedm branek z nichž čtyři vstřelil domácí útočník Drulák a tu pátou dal Svoboda. Za Klokany skórovali Curilla a Bělák po jedné.

Banská Bystrica - Trnava 2:1

1,838 diváků vidělo dobrý fotbal pouze do poločasu. Těžký terén kladl na hráče velké nároky, a proto také mnohé šance k docílení branek zůstaly nevyužity.

Branky: Pank a Bažik za vojáky; Malatinský za Trnavu.

Konečná tabulka Podzimní sezóny 1988

1. SPARTA	41:11	25
2. OSTRAVA	24:12	22
3. NITRA	24:17	19
4. SLAVIA	31:28	19
5. VÍTKOVICE	31:16	17
6. D.STREDA	15:19	16
7. OLMOUC	21:18	14

8. SLOVAN	20:21	14
9. B.BYSTRICA	28:36	14
10. DUKLA	22:20	13
11. TRNAVA	16:22	13
12. BOHEMIANS	21:33	13
13. INTER	28:29	12
14. PLZEŇ	22:30	12
15. CHEB	16:31	10
16. HR.KRÁLOVÉ	14:36	9

Chovanec do Eindhoven

Dlouholetý kapitán Sparty Praha podepsal smlouvu s holandským klubem PSV Eindhoven na tři a půl roku.

Chovanec hrál za Spartu 10 let a nyní se podívá do ciziny, kde začne 1. ledna 1989.

Eindhoven vede holandskou ligu s náskokem dvou bodů.

I. liga hokeje v Československu

Výsledky 23. kola: Slovan - Pardubice 5:6, Sparta - Litvínov 7:5, Vítkovice - Košice 2:3, Zlín - Trenčín 2:5, Kladno - Jihlava 4:1, České Budějovice - Plzeň 5:1.

Tabulka:

1. PARDUBICE	111:65	35
2. KOŠICE	92:77	28
3. TRENČÍN	90:86	28
4. JIHLAVA	76:69	27
5. PLZEŇ	95:77	25
6. SPARTA	83:87	25
7. LITVÍN OV	104:96	24
8. Č.BUDĚJVICE	74:70	22
9. VÍTKOVICE	79:92	19
10. ZLÍN	70:78	18
11. Kladno	81:116	18
12. SLOVAN	67:110	7

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezinárodní výsledky

Turecko - Vých. Německo 3:1
39,000 diváků v Istanbulu vidělo porážku favorisovaných Němců. W. Spitzner, vedoucí německé delegace si ztěžoval, že mužstvo nemělo čas na přípravu. Jako další „výmluvu“ měl nedostatek mezinárodní kompetice.

KOPANÁ V USA

A.I.S.A.

Chicago Power se pomalu dostává do čela tabulky; nyní je na 2. místě.

Tento víkend přivítá v pátek večer Dayton a v neděli Hershey. Oba zápasy se hrají na Rosemont stadionu.

Tabulka:

	V.	P.
1. Canton	8	4
2. Chicago	7	4
3. Milwaukee	6	4
4. Hershey	4	4
5. Fort Wayne	4	6
6. Memphis	4	6
7. Dayton	2	6

Jarda Fajkus

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Valná hromada Sparty v úterý 27. prosince

Výbor Sparty oznamuje, že 74. valná hromada Sparty se bude konat v úterý 27. prosince v 8 hod. večer v naší klubovně, 5700 W. Cermak Rd., Cicero.

Je povinností všech členů, aby se této Valné hromady zúčastnili.

Noví členové vítáni.

Jarda Fajkus

ÚSPĚŠNÝ BAZAR ČŽNR 4. prosince 1988

I tentokrát bazar splnil svůj úkol. Zadržal domovem a československé koledy všem připravily pěknou předvánoční náladu.

Návštěva byla velká. Přišli krajané z širokého chicagského okolí i z daleka; jako St. Louisu, ze státu Michigan a Wisconsin. Také jsme měli významného hosta, illinoiskou senátorku Judy Baar-Topinka.

S radostí jsme sledali, že kromě našich věrných krajanů, kteří nás navštěvují každým rokem, navštívila letos bazar mnohem mladší generace, někteří i s malými dětmi.

Členky ČŽNR se překonaly s přípravou bazaru. Darovaly do stánků výšivky, jiné ruční práce a knihy. Ovšem nejoblíbenější stánky byly již tradičně stánky s domácím pečivem. Letos se napeklo 1,700 perníků, kromě čajového pečiva, dortů, věnečků, hábovek a vánoček. - Kuchyně byla bohatá a teplá jídla byla vyprodána ještě před dětským programem. Obložené chlebičky, další specialita bazaru, byly vyprodané zrovna tak rychle.

Sestra předsedkyně Rozina Nehasilová přivítala přítomné hosty. Dětský program pod vedením s. B. Veisové s pomocí paní Rybové; Stěpánkové a Williamsové u piana, byl opět nádherný a uchvátil srdce všech návštěvníků. - Program byl také věnován k 70. výročí založení Československé republiky a také ČSNRA.

Mikuláš (S. Roknič) a jeho pomocníci, čert a anděl rozdělili dárky účinkujícím dětem. Potom přišla na řadu tombola a deset šťastných výherců dostalo pěkné ceny.

Oceňujeme nezištnou práci všech členek ČŽNR a pánského výboru bez kterých by bazar neměl takový úspěch.

Čistý výtěžek bazaru bude věnován na různé charitativní účely.

Tiskový výbor

Všichni jsou srdečně zváni na

SILVESTROVSKOU VESELICI

do klubovny Sparty ABA
5700 W Cermak Rd. Cicero

V SOBOTU 31. PROSINCE
v 9 hod. večer

O pestré mozaiku hudby
k tanci i poslechu
bude profesionálně postaráno!

VSTUP VOLNÝ!

Srdečně Vás všechny zve

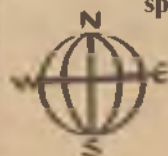
manažér Mirek

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domu

TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ barevný filmový muzikál z písní Karla Hašlera: s Matúškou, Boh dalovou, Filipovskou a j., s překrásnými záběry Prahy; v prvotřídním provedení na videokazetách VHS a Beta za \$33.00 + pošt. 2.50

zasílá:
Miroslav Konvička
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606

Někteří kněží pečují originálním způsobem o chudé

V New Yorku františkánský kněz Otec Brian Jordan patří k těm kněžím, kteří hledají „tvůrčí cesty“ pro obdržení peněz pro lidi, kteří jsou chudí nebo bez přístřeší. Letos se 6. listopadu činně zúčastnil newyorského maratonu. Předtím obdržel od ruských lidí záruky, že mu věnují peníze pro chudé za každou míli, kterou proběhne ve 26.2 mil dlouhém maratonském běhu. Protože mu je teprve 33 let a každý den chvíli cvičí „jogging“, podařilo se mu proběhnout celý tento maraton asi za 4 hodiny. A dobrodinci, kteří se k tomu předem zavázali, mu pak darovali na jeho chudé slíbené peníze; celkem získal na svůj útok pro lidi bez přístřeší více než 2 tisíce dolarů.

V Jacksonville na Floridě mladý františkánský kněz, Otec Joe Whitehead, zvaný „železný kněz“ pečuje o nasycení chudých také originálním způsobem: je totiž profesionálním zápasníkem. Zápasí na jevišti a to, co přitom vydělá, všechno věnuje pro místní františkánskou rozdělovnu obědů zvanou „St. Francis Soup Kitchen“ pro chudé města Jacksonville. Vždycky před začátkem zápasu svlékne své tričko, na kterém je nápis: „Mt 25: 31-46“, a hodí je některému z diváků, obvykle mladým lidem, aby se v evangeliu sv. Matouše snažili nalézt označenou perikopu. V ní se totiž mluví o tom, že Kristus při posledním soudu nás bude soudit podle naší činné lásky k bližnímu - zda jsme dali hladovému najíst a odívali ty, kteří trpěli zimou - měli-li jsme k tomu prostředky.

Rev. Patrick Tobin, 57-letý kněz diecéze Kansas City, MO, který pochází z farmářské rodiny z Maryv ille, MO. ze sedmi dětí, nikdy neztratil zájem o zemědělství a stále se snaží obstarávat potraviny pro chudé lidi. Nejvíce jej znepokojuje problém, že na světě jsou stále lidé, kteří musejí trpět hladem, a to nejen v zosťalých zemích Třetího světa,

nýbrž i v bohatých a pokročilých Spojených státech. Sám nedávno prohlásil: „Neměl bych klidné svědomí, ani kdyby se na světě jen jediný člověk ukládal ke spánku hladový. Naše technologie by byla schopna odstranit hlad ze světa v šesti měsících. Hlad je zlo, trpěné vládci, kteří nechtějí změnit politické situace. Chybí jim politická vůle, odstranit hlad ze světa.“ Jako kněz byl už na různých místech ve městě či na venkově kaplanem i farářem a všude se snažil různým způsobem pomáhat chudým, kterým chyběly prostředky k nákupu potřebných potravin. Všude vedl lidi k tomu, aby si zakládali záhumenky a sám je učil pěstovat zeleninu, brambory, kukuřici a jiné užitečné plodiny. Zároveň byl činný v různých „bankách či spížárnách potravin“ pro chudé lidi. Sám zakládá na pozemcích, které má k dispozici, tzv. „community gardens“, obdělávané dobrovolníky. Nyní je farářem v St. Joseph, MO., a přitom je ještě kaplanem 2,000 chovanců Státního vězení pro západní Missouri. Pro chudé pěstuje rajská jablčka, zelí, kapustu a jiné druhy zeleniny. Letos v létě mohl každý týden rozdat zdarma chudým průměrně 3 tuny rajčat. Také pro ně získal 51 tun brambor, které měly sloužit k výrobě smažených bramborových „chips“, avšak nemohly být prodány, protože byly příliš malé pro tovární stroje na výrobu těchto smažených brambůrek. Pouze stačilo jít na příslušná pole a sklídit je.

Otec Tobin říká, že podle vykonaných studií celých 20 % potravin v USA je zničeno - spáleno, zahrabáno do země či rozdraceno buldozery při sklizni. Tyto potraviny jsou obvykle dobré a požitelné; pouze by bylo potřeba o ně požádat a postarat se o jejich sklizeň a přepravu do „food banks“ či „food pantries“, kde jsou uskladňovány potraviny pro chudé. Osobně je členem správního výboru chicagské organizace „Second Harvest“, která se stará o zásobování asi 100 skladišť potravin pro chudé po celých USA. Tato organizace

sbírá potraviny, které jsou v dobrém stavu, avšak z různých důvodů nemohou být prodány - například chybným označením konserv při jejich výrobě, uplynutím určeného data pro jejich prodej, anebo jsou-li jich přebytky. Hlavními zdroji těchto potravin jsou továrny, v nichž se vyrábějí; velkoobchody, restaurace a různé jiné sektory. Potraviny, které jsou už připraveny k použití, jsou převáženy, teplé či zmrzlé přímo do rozděloven, zvaných „kitchen soups“. Jindy zase úroda na poli nemůže být prodána, a proto je darována do skladišť pro chudé. Pouze je nutno nalézt dobrovolníky, kteří by plodiny sklídili a převezli do skladišť. Otec Tobin také navrhuje založení rybníků, v nichž by se pro chudé lidi chovaly ryby; ve Spojených státech je k tomu na různých místech vhodný terén.

Otec Tobin říká, že má-li být hlad ze světa odstraněn, v první řadě je nutno poskytnout chudým lidem pozemky, na kterých by si sami mohli pěstovat pro sebe potraviny. K tomu by jim postačily pouze jednoduché zemědělské nástroje; nebylo by k tomu potřeba ani traktorů, ani jiné vysoké technologie. Sám jednou navštívil Rudou Čínu a byl překvapen, jak tam lidé dovedou využít každé píde půdy k pěstování potravin; v tomto vidí model pro ostatní svět. Navíc je také v úzkých vztazích s Matkou Terezií z Kalkuty; po celém světě dává jejím řeholním komunitám jednotýdenní výroční duchovní cvičení. Cestovně mu hradí jeho bratr, který je právníkem ve Washingtoně.

Doba se změnila a také církev musí hledat nové metody apoštolátu

Ve Spojených státech prakticky všichni faráři musejí být vynalézavými pro nalezení peněz na vyrovnání svého farního a školního rozpočtu. Obvykle k tomu užívají tradičních metod: zvláštních sbírek, zakládání různých fondů, organizování karnevalů a jiných zábavních programů např. „Noc v Las Vegas“, prodejem pečiva či cukrovinek, organizováním

osadních obědů a výletů, prodeje obnošených věcí, pořádání binga, bazarů a tanců. V povatikánské době jsou v této věci možné i jiné, originálnější cesty, jež si vyvolili tři kněží, o kterých jsme se zmínili.

Ovšem i zde platí známé přísloví, že „není nic nového pod sluncem“. Když se v poválečné Francii dostala do parlamentu i do vlády Bidaultova Křesťanská sociální strana MRP, donutili věřící v jednom okrese, aby se jejich známý farář l'abbé Pierre - navrátilce z nacistického koncentráku, ucházel o poslanecký mandát. Volili jej tehdy i nekatolíci, a sotva ve francouzském Národním shromáždění trochu zdomácněl, začal požadovat uzákonění zákona, aby určitý obnos z Marshallova plánu byl věnován na výstavbu bytů pro chudinu Paříže, a nikoliv aby všechny peníze šly na „marnou válku v tehdejší Indočíně“. Jeho volání o pomoc chudým ve francouzském parlamentě však neuspělo. - Zcela neočekávaně mu však přišla v padesátých letech na pomoc smrt jednoho dítěte, které v jedné zimní noci v Paříži zmrzlo. Otec Pierre se rozhněval, rezignoval ze svého politického mandátu, vyzval tehdejšího vládního ministra rekonstrukce a výstavby, aby se zúčastnil státního pohřbu zemřelého dítěte a k svému plánu získal všechny pařížské i krajské noviny kromě komunistických. Na „Place de la Concorde“ dal vystavět velký dům z obyčejných prken s žádostí, aby jej kolemjdoucí polepili zvenku i zevnitř papírovými bankovkami. Pohřbu umrzlého dítěte

se zúčastnily desetitisíce Francouzů i cizinců. Na „Náměstí svornosti“ se pohřební průvod zastavil a Otec Pierre měl v hodině tu svou prkennou chalupu nejen polepenou bankovkami, ale spoustu peněz bylo štědře vloženo i dovnitř. Hned druhý den po pohřbu odvezl ještě ani nespočítané peníze do banky a založil v blízkosti pařížské chudé čtvrti Malakoff novou vesnici „Emauzy“, jejíž výstavba rychle pokračovala a stovky chudých rodin Alžíránů, Marokánců, Vietnamců i Francouzů tam našlo přístřeší a obživu.

Jiný francouzský kněz byl zase za svých studentských let plaveckým přeborníkem a „skokanem s věže“. Po válce jej jeho biskup ustanovil farářem v obci, kterou prošla fronta a místní kostel byl v troskách. Nejdříve tedy postavil v jeho blízkosti hangár z vlnitého plechu, aby měl aspoň provisorní střechu nad hlavou pro konání nedělních bohoslužeb. Pak si smontoval z hliníkových trubek rozkládací věž pro své krkolomné skoky do vody, naložil ji na přívěsný vůz a po tři léta jezdil po Francii, Belgii a Holandsku; k potěšení diváků skákal do vody všude tam, kde mu to hloubka rybníku, řeky či mořského pobřeží dovolila a za nasbírané peníze postavil svým farníkům nový kostel. - Podobných osobních iniciativ bylo v naší svaté církvi během její dva tisíce stále mladé historie v různých zemích dlouhá řada. Připomněli jsme si dnes prozatím jen ty, o nichž jsme se dočetli, a pak ty, jichž jsme byli sami svědky.

PŘEKLÁDÁM
z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.
Piště na adresu:
I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313
Riverside, IL. 60546
nebo volejte:
☎ (312) - 442 - 7115

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
CHICAGO, ILL. 60620
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 105th Year

**A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY**

**SAVING IS
CONVENIENT
HERE!**

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

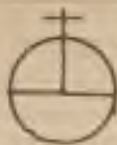
Satisfying friendly service
CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Cesta sv. Otce Jana Pavla II. do Turina (2.-4. září) byla poutí na místa, posvěcená životem a smrtí sv. Dona Bosca († 31.1.1888). Poklekl u jeho hrobu v bazilice P. Marie Pomocnice křesťanů ve čtvrti Valdocco, která byla centrem jeho apoštolátu mezi mládeží, navštívil jeho rodný domek v Becchi, kostel v Castelnuovo, kde byl pokřtěn, katedrálu v Chieri, kde Don Bosco konal svá přípravná studia, a turinský kostel P. Marie Neposkvrněné, v němž byl vysvěcen na kněze. Pout' spojil se setkáními s různými skupinami věřících, která měla tentokrát zvláštní ráz: Tak hned první večer v rámci koncertované mše sv. s piemontskými biskupy udělil svátost biřmování 32 chlapcům a dívkám - celkem bylo biřmovanců na 800 - a pak tradičním salesiánským „Slovíčkem na dobrou noc“ zakončil sraz mládeže ze salesiánských oratoří „Konfrontace 88“ a z jejich rukou přijal „Provolání k mládeži celého světa“, závěry to jejich diskusí; při mši sv. na prostranství Colle Don Bosco před kostelem prohlásil blahoslavenou třináctiletou Lauru Vicuňovou (1891-1904), dívku z Chile, žákyni škol sester P. Marie Pomocnice, založených rovněž sv. Donem Boskem, která obětovala svůj život Bohu za obrácení své matky, žijící bez manželského svazku se svým zaměstnavatelem, který ohrožoval i Lauru; navštívil též turinskou katedrálu, aby se pomodlil před Turinským plátnem, a vojenskou akademii, v níž studoval a pak působil důs-

tojník gen. štábu František Faa de Bruno, později kněz, zakladatel řeholní společnosti sester od P. Marie Přímluvkyně (1825-1888), autor modlitební knížky „Příručka křesťanského vojína“, kterého prohlásil blahoslaveným 26. září. S turinskými věřícími se rozloučil při mši sv. na největším Vítězném náměstí: Turin je země misijní, řekl jim a vybízel k nové evangelizaci tak, aby městu, které dalo církvi tolik světců, nehrozilo dnes odkřesťanštění, ztráta těch nejposvátnějších hodnot; ekonomické pohyby nikdy nesmí převládnout nad hodnotami lidskými.

Ještě ze své letní vily v Castel Gandolfo Jan Pavel II. odjel do pěti států v jižní Africe: Zimbabwe, Botswany, Lesotha, Swazilandu a Mozambiku (10.-19. září); cesta měla dva dramatické momenty: Pro silný liják a silný vítr muselo letadlo za letu z Botswany do Maseru v Lesothu vykonat neplánované mezipřistání zrovna v republice Jižní Afrika, v Johannesburgu, z různých důvodů vyloučené z cesty: sv. Otec a jeho doprovod jel pak do Maseru autem a autobusy, které jim dal k dispozici jihoafrický ministr zahraničí Pik Botha - rychle přijel na johannesburské letiště papeže pozdravit a biskupové mu za jeho pohostinství poděkovali. Mše sv. v Maseru začala jen s pětihodinovým zpožděním a sv. Otec při ní prohlásil blahoslaveným obětavého misionáře mezi místními kmeny Josefa Gerarda, ze společnosti Oblátů P. Marie Neposkvrněné (1831-1914). Zase v Lesothu byl au-

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

tobus s věřícími, kteří jeli na papežovu mši, zajat vojáky tzv. osvobozenického vojska a při přestřelce při osvobození autobusu bylo 6 osob usmrceno a na 30 raněno. Sv. Otec vyslovil politování nad tím, co se stalo, mládež vybízel, aby i ve snaze o spravedlnost a právo odmítali jakékoliv násilí, a raněné žel navštívit do nemocnice. Ve Swazilandu mluvil o jednoženství za přítomnosti místního krále, který má „jen“ šest žen - jeho otec prý jich měl na sto. A v Mozambiku se jako by obrátil k celé Africe, volal k národnímu usmíření po letech bratrovražedných bojů, protože zbraně nevedou k míru, ale rodí novou válku, ale též k světové solidaritě, která by napomohla Mozambiku a všem africkým státům se pozvednout ekonomicky i politicky.

Už 19. června prohlásil Jan Pavel II. za svaté 117 mučedníků z Vietnamu, kteří dali život pro Krista v 18. a 19. století, v tehdejších Tonkinu, Annamu a Kočincíně; 97 z nich jsou rodilí Vietnamci, muži, až na jednu ženu, ostatní misionáři Francouzi a Španělé. Sv. Otec v homilii mluvil o jejich hrdinství, které je vzorem i dnešním generacím. Závěrem zdravil katolíky, kteří dnes ve Vietnamu vyznávají Krista - nikomu z nich nebylo dovoleno na kanonizaci přijet, jednak protože den slavnosti připadal na státní svátek Den armády, dále protože misionáři v očích režimu byli agenti kolonialismu, a pak že jen vláda je kompetentní říci, kdo je národní hrdina, a tak kanonizace narušuje národní jednotu; přesto jen chvíli po skončení kanonizace přišel do Vatikánu děkonný telegram vietnamské biskupské konference, že jak biskupové tak i věřící jsou v radosti a modlitbě spojeni se všemi, kdo jsou přítomni slavnosti - bylo to mj. 8.000 Vietnamců, kteří žijí v západním

světě. Své nebeské hrdiny mohli oslavit ve Vietnamu v některých farnostech až v září, ale bez vnějšího lesku a nesmělo být použito čtení ze starozákonních knih Machabejských, která líčí hrdinnost těch, kdo zůstali věrni mojžíšským předpisům. Vietnamu platila v ten den polední zastávka na mariánských poutních místech ve světě: svatyni v Lavangu blízko města Hué, rozbořené za nedávné války, při níž se scházeli katolíci za staletí pronásledování a putují tam i dnes.

První zmínku o kázání evangelia na území dnešního Vietnamu najdeme v Císařských dekretech z r. 1533 - kázání se zakazuje. Léta poměrné svobody se střídala s léty krutého pronásledování, počet mučedníků se odhaduje na 130.000. Dnes je ve Vietnamu asi 6 milionů katolíků, 10 % obyvatelstva; země je rozdělena na 25 diecézí, 10 je na severu, 15 na jihu. Jsou řízeny výhradně domácími biskupy. - Minulé měsíce byla též prohlášena blahoslavenými řada „služebníků Božích“; zmíníme se alespoň o španělském františkánu P. Juniperovi Serrovi (1713-1784), obětavém misionáři v dolní i horní Kalifornii - po něm je nazváno sdružení na podporu řeholních a kněžských povolání: o Josefě Girbesové (1820-1893) ze Španělska, která zasvětila svůj život Bohu jako katechetka dětí i dospělých a skutkům lásky bliženské ve své farnosti; a o mexickém jezuitovi Miguelu Augustinovi Pro, zastřeleném bez soudu spolu se svým bratrem 23.11.1927, bylo mu 36 let, protože byl nespravedlivě obviněn z účasti na atentátu na gen. Obregona - byla to léta protináboženského pronásledování za presidenta Callesa, která inspirovala Grahama Greena k jeho románu „Moc a sláva“. P. Pro před popravou odpustil velitelé popravy čtyři, poželhal mu

a zemřel se slovy: „Ať žije Kristus král!“

Za téma Světového dne míru, který se slaví v církvi už po 22 let, 1. ledna 1989, bylo stanoveno heslo „Úctou k národnostním menšinám k míru“. A za téma Světového dne sdělovacích prostředků - slaví se v neděli po svátku Nanebevstoupení Páně - „Náboženství v hromadných sdělovacích prostředcích“.

Písmo svaté je přeloženo do 1.884 řečí, buď celé nebo jeho části. V minulém roce byl pořízen překlad do 38 řečí, např. řeči ajacucho, řeči to peruánských Indiánů, a do řeči tuvali, jíž se mluví na několika ostrovech jižního Pacifiku.

Současně s vyhlášením nových kardinálů, 28. června, Jan Pavel II. oznámil, že je dokončena reforma římské kurie a ústředních církevních úřadů, započatá už papežem Pavlem VI. Funkci ministerského předsednictva má definitivně vatikánský státní sekretář a jeho částí se stává Rada po veřejné církevní záležitosti, „min. zahraničí“. Jemu podléhá 9 kongregací, „ministerstev“, 12 „Rad“, 3 Úřady a 3 soudy. V rámci této reformy byly dále zveřejněny pokyny, jak se má konat a pojmát oficiální návštěva biskupů „ad limina“, a předpisy, které váží všechny, kdo vykonávají funkci advokátů jménem Svatého stolce nebo při jeho ústředních úřadech.

Kongregace pro bohoslužbu vypracovala Direktář pro slavení nedělní bohoslužby bez kněze; v první části je vyzvednut smysl křesťanské neděle, jako dne oficiálního holdu celé církve Bohu, Stvořiteli a Vykupiteli; pak se vypočítávají podmínky, za kterých je dovoleno tyto bohoslužby bez kněze konat víceméně pravidelně; a konečně jak mají vypadat: jejich podstatné části jsou liturgie slova a udílení svatého přijímání.

V rámci Mariánského roku byla v Římě v Benátském paláci uspořádána výstava mariánských ikon, obrazů a soch - na 100 exponátů, pocházejících z V až XVIII. století, např. od Caravaggia, Tiziana, Rubense a Van Dycka. Výstavu, nazvanou „Imago Mariae“, otevřel sám sv. Otec.

V audiencích přijal papež

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošivaných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

NESEM VÁM NOVINY!!!

For Christmas enjoyment & gifts - lovely cassette of Czech Christmas carols & hymns. Also available is polka & waltz classic favorites cassette.

Lyrics included - 17 songs on each 40-min. tape.

Price: \$8.50 plus \$1.50 shipping per tape.

Write: East Bernard Czech Singers,
c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224,
East Bernard, TX 77435.

Specify „Christmas“ or „Classic“.

**Buy U.S.
Savings Bonds**

mj.: tureckého ministerského předsedu Turgut Ozala s chotí - pozvali sv. Otce k nové návštěvě Turecka; nového velvyslance Finska při Sv. stolci - mluvilo se už o návštěvě, kterou Jan Pavel II. vykoná v jeho zemi a dalších skandinávských zemích v červnu příští rok; účastníky oslav 25. výročí slovenského Ústavu sv. Cyrila a Metoda v Římě - Ústav má být místem, na kterém najdou kus domova Slováci, rozptýlení ve světě, a který v nich bude udržovat jejich křesťanské a duchovní dědictví; členy řádu kapucínů, kteří se sjeli do Říma na svou generální kapitulou - nabádal je k věrnému následování jejich duchovního Otce svatého Františka v jeho pokoře, radostnosti a přednostmi lásce k chudým, jež má být spojena s nenásilným bojem za sociální spravedlnost; účastníky světového sjezdu členů sekulárních institutů, moderní to formy života podle evangelních rad ve světě, konaného na téma „Poslání sekulárních institutů ve světě na přelomu tisíciletí“ (152 institutů, z nichž 52 je schváleno Sv. stolcem, má na 50,000 členů a členek) - pro jejich zvláštní způsob zasvěcení, žijí ve světě, ale nejsou ze světa, církev třetího tisíciletí od nich očekává mnoho v pracném úsilí posvěcování světa. (Jsou mezi nimi např. fokolarini, o nichž jsme psali minule. Pozn. red.)

Náboženské zprávy z Československa

Svátek sv. Václava, přenesený na neděli 2. října byl další štací v prvním roce desíletí příprav na 1000. výročí mučednické smrti sv. Vojtěcha. Ve svatovítské katedrále sloužil slavnou mši sv., Otec kardinál Tomášek a při ní spolu se svými světicími biskupy Lebedou a Liškou udělil 250 věřícím svátost biřmování. Bylo přítomno na 3,000 osob. Na Západ došla zpráva, že policie po mši sv. rozešla na 200 věřících, kteří před arcibiskupskou rezidencí chtěli provolávat Otcí kardinálovi slávu; na prostranství před rezidencí bylo zaparkováno přes 25 autobusů, aby se manifestaci zamezilo. - Otec kardinál spojil slavnost se vzpomínkou na 70. výročí založení Čs. republiky. V pozvání k sv. Vítu připomíná, že křesťan je odpovědný za občanský a národní život, že má mít na zřeteli dobro celku. Církev se neváže na žádný sociální, ekonomický nebo politický systém, chce duchovním způsobem pomáhat při uzdravení bolestných a znepokojujících společenských jevů, přispívat k

porozumění mezi lidmi různých přesvědčení, usiluje o čestný dialog s představiteli státu o možnostech plnějšího rozvinutí života církve v nových podmínkách.

Do prvního roku bohosloveckého studia v semináři v Litoměřicích bylo přijato 65 studentů: 23 je z olomoucké arcidiecéze, 13 z brněnské, po deseti z pražské a královéhradecké, 5 z českosobudějovické a 4 z litoměřické.

„Jaké knihy si lze přivést z ciziny?“ ptá se Svobodné slovo 3. září a odpovídá, že všechny, pokud slouží osobní potřebě, až na ty, které maršují mírové soužití národů, hlásají národnostní, náboženskou a jinou zášť, hanobí ČSSR nebo jiný socialistický stát, ohrožují mravnost atd. Samozřejmě tedy Bible!

Trnavská arcidiecéze zakončila Mariánský rok poutí k P. Marii Sedmibolestné do Šaštína ve dnech 17. a 18. září. Přijeli také poutníci z diecézí Košice, Spiš a Rožnava; banskobystrickým v poslední chvíli odmítli přistavit autobus - a také z Čech a Moravy. V sobotu odpoledne měla každá diecéze svou hodinu modliteb a zpěvů. v neděli sloužil pontifikální mši sv., Otec biskup Sokol; v homilii zdůraznil, že Mariánský rok nekončí, ale pokračuje ve svých plodech a těmi má být obnova života z víry v rodinách. Otec biskup tlumočil poutníkům, jichž bylo na 70,000, pozdrav sv. Otce Jana Pavla II. a od katolíků z Čech a Moravy. Pouti se chtěl zúčastnit také biskup Ján Korec, ale nemohl: pozvala si ho v ten den k výslechu policie - podobně jako v Praze 2. října si policie zavolala dr. Mádra, Zvěřinu aj., aby nemohli k sv. Vítu.

6. června uplynulo 10 let od vyhlášení apoštolské konstituce, jíž se zřizovala slovenská církevní provincie s Trnavou jako arcibiskupským a metropolitním sídlem. Arcibiskup pro ni dosud jmenován nebyl. Otec biskup Sokol je doposud jen jejím apoštolským administrátorem.

4. října začal nový akademický rok na CM bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Mši sv. k Duchu svatému za koncelebrace všech českých a moravských ordinářů měl zase po letech tentokrát Otec kardinál Tomášek - v tu dobu býval jiná léta v Římě. Promluvil děkan fakulty Vymětal, zástupce ředitele Sekretariátu vlády ČSR pro věci církevní Karel Tancl, Otec biskup Lebeda a host Komenského bohoslovenské fakulty ThDr. Jan Heller.

Helsinki Commission Notes Recent Repression in Czechoslovakia

Washington, D.C. - Chairman Steny H. Hoyer and CoChairman Dennis DeConcini made the following statement regarding recent events in Prague which occurred during their trip to Moscow the same week:

„On 11 November, a Helsinki Commission staff member travelled to Czechoslovakia to attend an independently organized historian's symposium called 'Czechoslovakia '88'. Unfortunately, by the time our staff member arrived in Prague, over twenty Czechoslovak citizens, including the six organizers, had been detained, thus preventing the symposium from taking place. In addition, other would-be participants were threatened with detention if they attempted to participate in the symposium, and some persons outside of Prague were detained in order to prevent them from travelling to the capital where the symposium was to have been held.

„After the symposium was to have taken place, an article in Rudé Právo, the official party newspaper, stated that the foreigners who came for the symposium came under the 'cloak of tourism', with the intention of inciting anti-socialism. Contrary to the Rudé Právo article, some people, including our Commission staffer, had expressly stated on their visas - visas issued by the Czechoslovak authorities themselves - that the purpose of their visits to Prague was to attend the 'Czechoslovakia '88' symposium. Others who came on tourist visas did so based on the belief that the spirit, if not the letter, of the tourism provisions of the Helsinki Final Act permit unofficial contact between tourists and the host population. A contrary view has serious implications for holding any future CSCE meetings in Czechoslovakia.

„Traditionally, indepen-

dently organized conferences have not been tolerated in Eastern Europe, but in some places this is changing. In December of 1987, an independent human rights conference took place in Moscow. While it was marred by official interference, it was permitted to take place nonetheless. This past August, an independently organized conference in Poland was permitted to proceed in an atmosphere remarkably free from official interference. It is indeed disappointing that the human rights progress noted in some CSCE countries is so markedly absent in others.

„Respect for the freedom to gather peacefully and engage in the non-violent expression of

one's views is enshrined in Article 20 of the Universal Declaration of Human Rights. This article states the simple principle that, 'Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association'. The organizers of the 'Czechoslovakia '88' symposium wanted no more than the chance to exercise this right.

„On December 10, without doubt, people in Czechoslovakia will once again attempt to assemble peacefully to commemorate the 40th anniversary of the Universal Declaration. On that day, we will witness a renewed opportunity to see the words in Article 20 come to life. We hope this opportunity is not wasted.” -afa-

VÁNOCE SE BLÍŽÍ

a proto navštivte náš obchod pro vhodné dárky jako:

Křišťálové sklo, keramika, české granáty, knihy, rekordy, kasety, VIDEOS, šátky na hlavu, vánoční ozdoby na stromky atd.

Máme letos SALONKY, 2 lb krabice \$5.50

Velký výběr čokoládových ozdob na stromek, tradiční čokoládové kolečky v cenách \$9.00 nebo \$15.00, evropské bonboniery a vánoční oplatky.

Různé formičky na cukroví, kuchyňské váhy, mlýnky na mák, struhadla na ořechy a mlýnky na maso s nástavci na cukroví.

Blahopřejné vánoční lístky v angličtině, češtině, slovenštině - i pro jiné národnosti.

Trnka: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50
Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Karel Klostermann: Za štěstím, \$4.50

Jaroslav Matějka: Náš dědek Josef, \$3.75

Vladimír Páral: Muka obraznosti, \$6.95

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Jaroslav Seifert: Sel malíř chudě do světa (verše), \$3.50

Miloš Smetana: Pečet' lásky, \$3.95

Václav Beneš Třebízský: Bludné duše, \$4.75

Tom Wittgen: V proudech ledového oceánu, \$4.50

Imp. sušené hříbky, světlé, drobně krájené

- 1 lb \$24.00, 1/2 lb \$12.75, 1/4 lb \$7.00

Zboží možno koupit na kreditkartu

VISA nebo Master Card.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky bez cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 večer.
V neděli zavřeno.

ČISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20¢
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863-4113
Cicero

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1962; Section 4369, Title 39, United States Code.)

1. Date of filing: Dec. 14, 1988
2. Title of publication: "Hlas Národa" (Voice of the Nation).
3. Frequency of issue: Once a week — Saturday.
4. Location of known office of publication: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago Illinois 60623.
5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: "VELEHRAD" — Czech-American Heritage Center Inc., 2340 S. 61st Ave., Cicero, Illinois 60650.
Legal Adviser: Henry Synek, Attorney at Law, Chicago, Ill.
Editor and Managing Editor: Rev. Vojtěch J. Vít, O.S.B., 1641 S. Airport St., Chicago, Illinois 60608.
7. Owner: "VELEHRAD", Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.
9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.
10. Extent and Nature of Circulation:
 - A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,000; Single issue nearest to filing date: 3,000
 - B. Paid Circulation:
 1. Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors and Counter Sales: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 780; Single issue nearest to filing date: 861
 2. Mail Subscriptions: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 1912; Single issue nearest to filing date: 1828
 - C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2704; Single issue nearest to filing date: 2689
 - D. Free Distribution (including Samples By Mail, Carrier or Other Means: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 75; Single issue nearest to filing date: 80
 - E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2779; Single issue nearest to filing date: 2776
 - F. Office Use, Left-Over, Uncounted, Spoiled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 221; Single issue nearest to filing date: 224 (Returns from News Agency).
 - G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 3,000; Single issue nearest to filing date: 3,000

I certify that the statements made by me above are correct
(Signed) Vojtěch J. Vít, O.S.B.

KAREL ČAPEK
HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

XII

Kde by jinde byl? zalezl za stodolu a hloubá. Na příklad přemýšlí: nu, dejme tomu, že jsem stár; ale pěkně prosím, jak to přijde? Žiješ, nic nevíš, jsi stejný dnes jako včera, a najednou — starý. Jako by tě zaklel. Už neskočíš splešenému koni do hřivy, nepobiješ se v krémě; ty — zvedáš dítě, místo abys chytal koně. Možná, že dřív bych byl koně chytal. A abys věděla, kdysi jsem se i v krémě pobil, slavně pobil, však s Geričem, zeptej se Vasilu, Polano. A najednou — starý. Polana není stará.

A co, třeba i starý. I dítě je dobře zvednout. Ech, Polano, mohl bych ti ukázat — na příklad, jaký jsem gazda. Mohla by ses mít jako zemanka, děvečky na robotu, a jen poroučet: hej, Marika, sypej slepicím, hybaj, Axeňa, dej kravám vody. Pravda, o tři tisíce dollarů mne okradli, ale mám ještě sedm set, ledacos by se dalo začít. Á, dušinko, nebyl jsem darmo v Americe; mladý nemladý, aspoň jsem poznal, jak a co ve světě. A že prý se nevyplácí chovat krávy, a kdesi cosi. Což to, ale musí se umět prodat. V Americe, řekněme — tam sedlák nečeká, až přijde řečník; ale sám jede do města a udělá smlouvu: tolik a tolik kusů do roka, tolik a tolik vessels mléka denně, all right. Tak se to dělá. Proč by to, prosím pěkně, nešlo i tady? Koupit vozík a koníka — prodej si své koně, Polano: já chci koníka, se kterým se dá mluvit — a jezdit do města. Nu, Amerikán, vyzná se, ne darmo byl ve světě; vozi plný opasek peněz domů. A i sousedé přijdou — mohl-li bys, Juraj, prodat ve městě pár husí? Proč bych nemohl, ale ne takto, husu pod pažďí a nabízet; ale padesát, sto husí týdně — urobí se posady a hajdy s nákladem hus do města. Tak se, sousedé, robí business. Nebo dřevo na otop, padesát vozů s dřívím. Brambory — na vagony. Vida Hordubala, jaký rozum si přivezl z Ameriky! Však i ty, Polano, řekneš, Juraj je moudrý, žádný mladík by nebyl hbitější; hej, Marika, Axeňa, zujte gazdovi boty, vrátil se z trhu. A co tys dělala celý boží den, dušinko? Statek jsem ti spravovala, s čeledí se vadila, a pak, nu, pak jsem čekala, Juraj, na tebe.

Hordubal sedí na jakémsi pařezu a mrká. Zkusit to, proč ne? Chlap je mlád, dokud něco začíná. A ne-li to, tedy jinak. Třeba koupit skálu pod Menčulem — kámen jako mramor, a kvádry vozit do města; což mají v rovině jaký kámen? Jen bláto a prach, i nebe mají zaprášené. A sám třeba lámat kámen — málo-li jsem se nalámal v Americe? I s dynamitem, brachu, dovedu zacházet. Vydlabeš díru a založíš katriži, — pryč všiči, hybajte — a bum! Nu, Polano, to je chlupská robotka, což? Co je proti tomu chytat hřebečka? A s červeným praporkem v ruce, pozor, stříli se — Slavně budu bouchat, a ty druhý — ty si chytej po poli koně.

Á, tady by se ještě našlo věcí? Co máte v rovině? Nic, rovinu. Ale tady — u Kyslé Vody železo, voda samou rzí hnědá. Pod Tatarukou — jakýsi kámen lesklý, jako smola. Říkají báby, prý poklady v horách. Pochodit ty vrchy až za Durný, tuto za Čornývrch, za Tatinskou, za Tupou, — kdož ví, co by se nenašlo. Á, brachu, dnes se hledá i pod zemí. Doma nic, ani slova. Zítřej, Polano, jedu do Prahy, s pány mluvit o čemsi — a dost. A pak přijedou páni a rovnou k Hordubalovým: Dobrý den, doma-li pan Hordubal? A pane Hordubal sem, pane Hordubal tam, našel jste poklad, takový minerál, který už padesát let hledáme. — Nu, proč ne? Prý samý kámen — á, víš ty, z čeho ten kámen je? Nevíš, tak nemluv.

Hordubal se nějak zastyděl. Třeba jsou to hlouposti; ale kámen pod Menčulem — není hloupost. To bych musel mít voly, pár, dva páry volů — třebas ty podolské, šedé, s rohy jako paže, oj, jaká zvířata! A s nákladem kamene do roviny

— jít před voly a jen hajc hó, hajzá! Hybaj od seba! A ty s tvými koníky — vyhni se volům až za příkop! A či jsou to volí? Hordubalovi, nikdo v kraji nemá taková zvířata.

Hordubal vyndává ze západní sáček a přepočítává peníze. Sedm set dollarů, to je — přes dvacet tisícek: pěkné peníze, Polano! S tím se dá začít nový život. Však uvidíš sama, jaký chlapík je Juraj. I rozum je síla. Draho se platí kůň, co nese hlavu nahoru, ale pozírej, takový vůl: hlavou kývá, nese jho na chrbátě, ale víc udělá roboty.

Juraj kývá hlavou a loudá se na dvorek. Na dvorku Polana vylupuje hráček; jen obočí zvedne, smete s klína prázdňné lusky a zachází do domu.

XIII

Hordubal sedí v krémě a raduje se. Chvála Bohu, dnes je tu hlučno: Michalčuk je tu i Varvarin, Poderejčuk Mechajlů. Herpák zvaný Kobyla, Fedeleš Michal i Fedeleš Gejza, Feďuk, Hryc, Alexa, Hryhorij a Dodja hájník, samí sousedé, a prý divoké svině střílet, dělají škody na polích. Hryhoriji patří skála pod Menčulem, bude dobře s ním promluvit, zdaleka začít a opatrně: na příklad, že je třeba spravit cestu do polí kamenem. Ech, zamrzl se Juraj, vždyť už nemám polí. Pjosa je má, tamto sedí a mračí se. Nemám polí, co je mi po jejich diviacích? Ať si je sami zaženou; co já — ani sem nepatřím, kaboní se Hordubal; mějte si své starosti, já mám své.

Chlapi zatím, co a jak, kdy vyrazit a odkud. Juraj pomalu upíjí a myslí na své starosti. Jen obočí zvedla a domů. Dobře, Polano; jednou třeba ty budeš chtít začít, a co, Juraji, to a co ono; a já zvednu obočí a půjdu do krémy. Ať víš i ty, jak to chutná. Což mám prašivý rypák, což mi z očí teče či mám hubu strašlivou jako žebravý Láslo? Ano, starý jsem a všude se mi zažralo uhlí; samý kloub jsem, nic jiného ze mne nezbylo; samý hřbet, jak jsem po čtyřech lezl v majně; samé pracky a samá kolena — kdybys věděla, v jakých škvírách jsem musel vytloukat uhlí! Ještě teď kašlu černé chrchle, Polano. Inu, není na mně mnoho, co by se ti mohlo líbit; ale dovedu robit, dušinko, a budeš vidět —

„Hej, Amerikáne,“ šklebí se Fedeleš Gejza, „ještě ses neukázal. Tak co, přišel jsi počastovat rodáky?“

Hordubal kývá hlavou: „Přišel, přišel, ale pohostit po americku. Žide, dones Gejzovi sklenku vody! A je-li ti to málo, Gejzo, tedy celé vědro, alespoň si hubu umyješ.“

„A co je ti po mé hubě?“ směje se Gejza. „Jen když se líbí mé ženě.“

Juraj se zachmužil: co je mi po tvé ženě? Vida ho, počastovat! A což, počastoval bych; jej Bohu, sousedé, rád bych s vámi pil, držel se s vámi kolem ramen a zpíval, zpíval, až bych oči zavíral. Ale na jiné věci já mám dollary; takovou myšlenku mám, sousedé, dobrou, americkou. Však počkejte, až začnu odstřelovat kámen. Hele Hordubala, zbláznil se? málo-li nám tu roste kamení? A po čase — vida, Amerikán, i ze skály dovede dojít smetanu.

Fedeleš Michal začíná zpívat, druží přizvukují; ach, dobře je člověku mezi chlapy. Jak dlouho už jsem neslyšel — jak dávno už — Juraj přivírá oči a polohlasem přizvukuje, tajda — tajda — tajda; a náhle, čert ví, co se tak rozkokrhal, zpívá, zpívá na celé kolo, až trupem do taktu klátí.

„Hej, ty,“ křikl Fedeleš Gejza. „Kdo s námi nepije, ať s námi ani nezpívá. Zpívej si doma, Hordubale!“

„Nebo sem pošli Štěpána,“ připltěl se Jura Feďuk. „Ten prý dovede zpívat líp než ty.“

Hordubal vstává, není mu konce, skoro až po strop sahá. „Jen zpívej, Gejzo,“ povídá mírně. „Já už jsem stejně chtěl jít domů.“

„A co bys doma,“ šklebí se Fedeleš Michal. „Máš tam čeledína.“

„Velký pán,“ utrousil Gejza. „Čeledína si vzal na ženu.“ Hordubal se prudko obrátil. „Gejzo,“ mezi zuby: „O kom to?“

Gejza se výsměšně kolébá na nohou. „O kom? Je tu jen jeden takový gazda.“

Chlapi vstávají. „Nech ho, Gejzo,“ domlouvá Varvarin; někdo bere Juraje za rameno a přátelsky ho tahá ven.

Hordubal se vytrhl a na Fedeleše, div se ho nedotýká nosem.

„O kom to?“ chraptí.

„Takový trula je jen jeden,“ opakuje Fedeleš Gejza zřetelně a náhle, jako by švihl: „— ale kurev, jako je Polana, je víc.“

„Pojď ven,“ zachroptěl Hordubal a razí si mezi rameny chlapů cestu z krčmy. Gejza za ním, v kapse otvírá křivák. Pozor, Hordubale, pozor na záda. Ale Hordubal nic, tlačí se ven, a Gejza za ním, křivák v hrsti, až se mu potí dlaň.

Všichni se hrnou z krčmy, Juraj se obrací k Fedelešovi. „Ty,“ zamružel. „Tak pojď!“

Gejza, ruku s křivákem za zády, temně funí a chystá se skočit; ale Hordubal, paže jako táhla od studny, ho popadá kolem boků, ruce neruce, zvedá ho, točí se a sráží Gejzu k zemi. Gejza dopadá na nohy a vztekle syká. Znovu s ním Hordubal do výše a k zemi, do výše a k zemi, jako by chtěl Gejzou tlouci štěrk; najednou se Gejzovi podlomí kolena a na zem letí chlap, ruce roztaženy, a krach! hlavou do jakési putny, a leží tu člověk, jako by byl jen hromadou šatů.

Hordubal těžce supí a hledá podlitýma očima lidi. „Nevěděl jsem,“ bručí omluvně, „že je tam putna.“

Vtom dostal latí po hlavě, a zas, a zas. Dva, tři, čtyři lidé bijí mlčky Hordubala po hlavě, až to duní. „Hybajtě,“ řve Hordubal a máchá potmě rukama, bije do něčeho nosu, klesá k zemi a pokouší se vstát. „Bijou se,“ ječí někdo; Hordubal vstává a nemůže, vstává pod ranami a heká, oj — oj, ještě se pokouší vstát —

„Co vy tady,“ rychlý a udýchaný hlas, a prásk býkovcem do supějícího hloučku. A po hlavách! Někdo vzteky zařičel, pozor na nože! Vasil Gerič Vasilů mocně oddychuje a potrhává býkovcem nad tělem Hordubalovým. Juraj se pokouší vstát. „A pryč ať jste, vy,“ burácí starosta a pošvihuje býkovcem. Ech, kdybys ty nebyl bíro, a co bíro! ale slavný rváč je Vasil Gerič Vasilů. Už i báby se odvažují na ulici, ruce založeny a pozírají ke krčmě.

Juraj Hordubal se pokouší vstát, má hlavu na klíně Vasilově a někdo mu umývá tvář, Pjosa je to. „To nebyl poctivý fajt, Vasile,“ mručí Američan. „Oni od zadu, a dva proti jednomu —“

Ech, Juraji, šest jich bylo, holomků, a všichni latěmi od

plotu; máš dubovou hlavu, že se ti nerozpukla. „A co Gejza?“ stará se pobitý.

„Gejza má zatím dost, odnesli ho,“ povídá starosta.

Juraj uspokojeně oddychl. „Dá si teď pozor na tlamu, ba-gán jeden,“ bručí a pokouší se vstát; chvála Bohu, už to jde, už stojí a drží se za hlavu. „Co oni tak do mne.“ diví se. „Pojď ještě popít, Vasile. Nenechali mne zpívat, mrchy!“

„Jdi domů, Juro,“ domlouvá starosta. „Doprovodím tě, třeba na tebe kdesi čekají.“

„Budu-li se jich bát,“ kasá se Hordubal a vrávorá domů. Ne, nejsem opilý, Polano, ale pobili mne v krčmě. Proč že mne pobili? Jen tak, dušinko, z veselosti, žertem jsme sílu měřili s Fedelešem Gejzou.

„A víš ty, Vasile,“ vykládá Juraj nějak rozjařeně, „i v Americe jsem měl fajt, šel na mne s kladivem jeden majner. Němec, či co; ale ti druzí — vzali mu kladivo a postavili se v kruhu, a teď fajtují, ale jen holýma rukama. Ech, Vasile, já jich dostal po pysku, ale Němec šel na zem. A nikdo se nám do toho nepletl.“

„Ty, Juraji,“ povídá vážně Gerič, „nechoď tady do krčmy, nebo zase bude bitka.“

„A proč?“ diví se Hordubal. „Já jim přece nic nedělám.“

„Inu,“ uhýbá starosta, „s někým se musí bít — Jdi spat, Juraji; a zítra — dej pryč toho čeledína.“

Hordubal se zachmuřil. „Co mi to povídáš, Geriči? Co i ty se pleteš do mých věcí?“

„Nač mít doma přespolního,“ podotýká Vasil vyhýbavě. „Jdi, jdi do postele. Ech, Juraji, Polana nestojí za to, aby ses pro ni bil.“

Hordubal stojí jako sloup a mrká. „Tak i ty jsi tak — mrzký jako oni,“ vypravil ze sebe konečně. „To neznáš Polanu, ty — Jen já ji znám, a ty — ty se neopovaž —“

Vasil mu klade vážně ruku na rameno. „Juraji, osm let ji máme na očích —“

Hordubal se mu prudce vytrhl: „Jdi, jdi, nebo — — Geriči, dokud jsem živ, jako je Bůh nade mnou, neznám tě, a byl jsi můj nejlepší přítel.“

A už se Hordubal neotočí a vrávorá domů. Gerič jen zafrkal a dlouho, potichu klne do noci.

(Pokračování příště)

**Americká slibná mládež nejen černošská a latino!...
Nebyl náhodou dobře načasován a objednan na zakázku?**

Chicago. — Tři bělošští mladíci, Leon de Rouin, 18letý student vyšší školy Bloom Trail High School na vzdáleném předměstí Chicaga Steger, a dva graduanti téže školy, Kevin De Lorenzo a Matthew Taylor, oba 19letí, všichni známí jako „hodní hoši“, neměli co dělat a od srpna si krátily dlouhou chvíli hrou „hit ans miss“ - strefit se nebo nestrefit se: vystoupili na některý viadukt nad dálnicí a odtud vrhali balvany na dole jedoucí auta či trucky; kdo zasáhl svůj cíl, obdržel jeden bod. Tak to činili z 57 dálnicových mostů ve Will Couty. Prý zasáhli jen 10 motorových vozidel, která poškodili, avšak nikoho nezranili. Dne 25. listopadu po půlnoci si přivezli autem balvan betonu, velký jako fotbalový míč (12krát 12 inčů) - na most nad dálnicí číslo 57 a pak jej vrhli na jeden jedoucí truck. Tentokrát vybraný cíl zasáhli naplno: balvan rozdtíl nejen přední okno auta, ale i lebku a prsa 57letého stavebního dělníka Charles Layfielda, otce osmi dětí - (jimž je od 22 do 38 let) a usmrtil jej na místě. Pak ihned autem odjeli. Protože se však potom svým výkonem chlubil při jedné zábavě se svými kamarády, policii se je podařilo ztotožnit jako pachatele a zatknout. Přiznali se sice ke všemu, avšak neprojevili ani nejmenší lítost nad svým činem a spíše se divili tomu, že je policie znepokojuje. Také vyzradili své dva jiné přátele, oba 19leté: byli to Michael Čížek a Stephen Stark oba rovněž se Stegeru, kteří se rovněž bavili hrou „hit and miss“; dne 22. října poškodili balvany svrženými z viaduktů, 3 motorová vozidla. Policie pak i tyto mladíky zatkla. Toto jsou zřejmě výsledky úplné amorální výchovy, které se jim dostalo v jejich „moderních“ rodinách a na jejich ultramoderní vyšší škole, kde jim učitelé tloukli do hlavy, že tradiční mravní zásady jsou zastaralými přežitky, a že každý si sám určuje to, co je pro něho správné a co nesprávné, protože vědeckými metodami to dokázat nelze. Jen je prý třeba dát pozor, aby se studenti nedostali do konfliktu se zákony a s policií. - Tentokrát se však dostali...!

KARLIN HALL AND CLUB
5304 Fleet Avenue, Cleveland
NEW YEAR'S EVE PARTY
SATURDAY, DECEMBER 31, 1988

Pork From 7:00 P.M.
Chicken If Ordered Ahead
MUSIC BY EGON ZIZKA
Hats & All Drinks Included
Donation \$16.50 \$10.00 without food

Všechny druhy pojištění v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.“

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění volejte: ☎ (216) 953 - 9192

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

MEALMAKERS
6714 W. Cermak Berwyn
"Only Mama Cooks Better"
Fully Cooked Meals
We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon
Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

HLEDÁME ELEKTRIKÁRE S PRAXÍ
Angličtina není nutná!
Volejte:
Karol ☎248 - 3031

VOICE OF THE NATION

LeRoy Martin
Superintendent of Police

POLICE DEPARTMENT CITY OF CHICAGO

THIEVES ALSO LIKE THE HOLIDAYS!

Increased activities during the holiday season when large crowds are in stores, mass transportation and other public places provide ideal conditions for thieves to commit their crimes, Police Superintendent LeRoy Martin said today.

Pocket-picking, purse-snatching, shoplifting, theft of parcels from parked autos, thefts of merchandise from delivery trucks and robberies all increase in the period between Thanksgiving and New Year's Day.

"Crowds of people provide confusion and make surveillance by police and security personnel more difficult ... therefore, citizens must be more alert to the people around them in order to avoid becoming victims," Martin said.

Superintendent Martin said just as the crowds have increased in the Loop and on North Michigan Avenue, so

have the police patrols. Police Mounted Units have been assigned to the Loop area and a number of officers will concentrate on pocket-picking. Additional personnel have been added to traffic and pedestrian control and safety. All these patrols will coincide with shopping hours.

Citizens can help the police and more importantly, themselves, by being alert and exercising caution while shopping, visiting or participating in other activities during this period, Martin said.

The following are few brief examples of holiday crimes and prevention suggestions for citizens.

THE PURSE SNATCHER: A purse-snatcher relies on opportunity and the elements of surprise and carelessness. He ... or she ... will be alert for women shoppers who lay handbags on counters or the floor to examine merchandise or to pickup packages, women who carry several packages and cannot grip their handbags firmly, or women who carry handbags over their shoulders. It takes a purse-snatcher a split-second to grab a handbag and run - completely losing himself in a crowd. Hold your handbag by the opening and close to you. If you wear a shoulder bag and have several packages, move the handbag in front of you so that your arm covers it while you are carrying packages. Better still, try to avoid taking a handbag when shopping. Wear a sweater or jacket with pockets underneath your coat to hold a small purse or credit cards.

THE POCKET-PICKER: The pocket-picker operates alone, or with one or more accomplices, primarily in large crowds such as in stores, busy streets, public transportation vehicles and terminals where there are lines such as ticket booths, rail-

roads and bus ticket windows, and at the theater. In cases where pick-pockets work in pairs, one will lift a wallet from a purse or pocket and pass it on to an accomplice who will move out of the area quickly. If on public transportation, he might get off at the next stop. Or, one thief may distract the intended victim with conversation or bump him or her intentionally while the second one does the pocket-picking. The pocket-picker often stands beside a female victim, opens her handbag and extracts a wallet, change purse or anything that feels like or may contain currency. Women should be sure they firmly close their bags each time they remove something - since the open handbag is an easy target. Again, they should remember to hold handbags close to their bodies. Men should carry wallets or money clips in their inner or side pockets rather than in back pockets or overcoat pockets where they can be easily lifted by a thief. Always be alert to those around you, particularly if someone stands beside you for a few minutes and then moves away quickly. Beware of anyone who jostles you.

THEFTS FROM AUTOMOBILES: Packages left in full view in parked automobiles are invitations for thieves to break in. Motorists should lock all packages in the trunk of their autos where they will be out of sight. Remember to lock doors and windows when leaving the vehicle. Station wagon owners should conceal packages under fold-down seats or other areas not visible.

ROBBERIES: Jack-rollers and strong-arm robbers prey on drunks and persons displaying large sums of cash in public places. Citizens are cautioned about flashing money in public and are urged to use credit cards

whenever possible for Christmas shopping. It is suggested that shoppers carry only the credit cards they intend to use on a particular shopping trip and then be sure to replace them in an inside pocket rather than in handbags or wallets. Remember to replace cards securely in your pocket immediately after they have been returned by the salesperson. ALWAYS ask for the carbons which are used in making out your credit card receipt.

BURGLARIES: The operators of seasonal businesses, such as those selling Christmas trees, should not keep large sums of money on the premises overnight. Watchmen of commercial firms should be particularly alert when making their rounds during inclement weather since many commercial burglaries occur on such nights during the holidays. Store owners and their employees can also help by being alert for suspicious persons on foot or in cars who appear to be loitering near and around their establishments. They should note the license numbers and notify the police.

SHOPLIFTING: Store owners and their employees should also beware of customers loitering at counters examining merchandise, but who do not want to be "waited on". Professional shoplifters often travel in pairs. One person will engage the salesperson in conversation to divert attention from the accomplice who is stealing merchandise. Watch for persons who seem to be "together", but who are standing apart. Watch for persons who seem to be signaling each other as this may indicate one is a "look-out" for the other. Many shoplifting teams use the "faint" or "fight" ruse, particularly in smaller stores. One person pretends to examine merchandise while the other fakes a fainting spell or starts an argument or fight with an innocent customer or clerk. While employees and shoppers are drawn to the scene, the first thief steals the merchandise and

leaves the store. Watch for the person not drawn to such a scene. Employees should also be alert to those persons carrying large shopping bags, oversize knitting bags, school bags, oversize umbrellas or bulky packages that may have false bottoms. All of these are favorite hiding places for stolen goods. Be wary of the person wearing loosely fitting or bulky coats as these too are used to conceal stolen articles.

CELEBRATE THE HOLIDAYS AT PARK DISTRICT FLOWERS SHOW

With Christmas drawing near, thoughts of gifts, cards and candies come to mind. Along with the traditional gifts, this year why not take a unique walk through the 76th annual Christmas Flowers Show at Lincoln Park, 2400 N. Stockton Dr. or Garfield Park, 300 N. Central Park Blvd., Conservatories beginning December 17.

The free exhibit featuring the poinsettia will continue through Jan. 1, with show hours from 10 a.m. to 6 p.m. daily; 9 a.m. to 9 p.m., Fridays, and 9 a.m. to 5 p.m. December 24 and 31.

"This will be one of our best shows ever," said Jesse Madison, Executive Vice President of the Park District. "Our Christmas shows have become a tradition for many Chicagoans who realize there is no need to spend a lot of money to enjoy the true beauty of the holiday season."

The poinsettia, the traditional Christmas flowers, will be most prominent, with other highlights including Christmas pepper, Jerusalem cherries, berried rouge and firethorn plants.

The displays will be nestled in a distinct English theme as part of the Park District's year-long "Salute to Great Britain" cultural exchange program.

Included is a mural of a traditional English country estate with a wooden terrace overlooking a formal pine hedging, beautiful formal gardens festooned with poinsettias, and simulated stone wall entranceways.

Guide service is available free of charge to all civic, educational and individual groups by making advanced arrangement by writing or calling Lincoln Park Conservatory at 294-2770 or Garfield Park Conservatory at 533-1281.

New Book!

Sharing the Journey

Ellen Cook
National Apostolate with Mentally Retarded Persons

Active reflections on the Church's presence with **mentally retarded persons.**

A reading "must" for family members and friends of persons with mental retardation. This thought-provoking collection of personal experiences offers suggestions and issue challenges, but it also presents a vision of confident and caring parents, responsive professionals and a Church which offers hope and presents a caring, human face.

ISBN 0-697-02208-0 Paper, \$6.50

Order directly from
National Apostolate with Mentally Retarded Persons
P.O. Box 4711
Columbia, S.C. 29240

Payment must accompany order.

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402

Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650

ALL PHONES: 484-0800

GIVE YOURSELF A RAISE

...with new competitive-rate

U.S. Savings Bonds ★

America's favorite way to save!